

RENAULT LAGUNA COUPÉ: SPOUSTU KRÁSNÝCH ZÁŽITKŮ ZA VOLANTEM I V NOVÉM ROCE

Auto Kout Centrum spol. s.r.o.
www.autokout.cz

I. ČLTK REVUE

- Jan Vacek:
Do trénování jdu s pokorou
- Václav Kliment
Patron klubu v dobách
normalizace
- I. ČLTK ve válečných letech:
O velké partě, »regenerákách«
a fotbálku s Pepi Bicanem
- Házej to jako chlap!
Mistrem v bowlingu Tomáš
Bělohradský

**Iveta
Benešová**
»Kanár«,
který potěšil

I. Č E S K Ý L A W N - T E N N I S K L U B P R A H A

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

AUTO KOUT CENTRUM
www.autokoutcentrum.cz

Vážení členové klubu,

v uplynulém roce jsme se pokusili o inovaci systému turnajů pro rekreační tenisty, a to formou rozdělení hráčů do přibližně stejných výkonnostních skupin a formou zápasů každého s každým. Důvodem pro změnu systému vyřazovacích pavouků byl větší počet vyrovnaných zápasů v průběhu celé sezony pro slabší hráče a více kvalitnějších utkání pro naše nejlepší neprofesionály v prvních skupinách. Bohužel, celý nový systém, na kterém se po mnoha diskusích dost pečlivě pracovalo a který byl přehledným způsobem hráčům předkládán v klubovém informačním systému, nepřinesl očekávaný výsledek. Značné množství členů klubu, kteří se bez rozmyšlení přihlásili, aniž by později odehráli jediný zápas, nekázeň při dodržování termínů a mnohdy i nechuť k přátelské tenisové konfrontaci s hráči podobné výkonnosti způsobily, že s ukončením letní sezony nebyla dohrána ani jedna skupina. Nejlepším neprofesionálním hráčem klubu se stal Luboš Zahradník, ale slibované postupy a sestupy mezi jednotlivými skupinami jsme uskutečnit nemohli. A tak věřím, že si pro tento rok naši rekreační hráči odnesou z prvního ročníku nějaká poučení a NON PROFI CUP 2009 už bude tím nejlepším sportovně-společenským vyžitím.

Vladislav Šavrda,
generální manažer I. ČLTK Praha

Které mimotenisové aktivity na Štvanici nejlépe využíváte nebo oceňujete?

Zdeněk Krampera: „Určitě golfový simulátor. I když nehraju příliš často, záleží, jak mi to čas dovolí. Loni jsem si byl v zimě zahrát snad sedmkrát, možná desetkrát.“

Jana Pikorová: „Bazén, u kterého se příjemně relaxuje, a regeneraci, která je užitečná pro závodní i rekreační hráče. Mladí určitě ocení fitko a já se těším, až s vnoučkem začnu využívat dětské hřiště za kurtem číslo dva.“

Martin Zenkl: „Posezení s přáteli. (směje se) Na golf moc často nechodím, poslední návštěva, turnajový zápas s Jirkou Hřebcem, dopadla bídně. Do osmé jamky jsem vedl a pak fiasko...“

Vladimír Horčíčka: „V létě bazén a celoročně fitko. Rád bych chodil i do sauny, ale ta v poslední době nějak nefunguje...“

Dušan Palcr: „Restauraci, kde po tenise rád posedím s přáteli.“

Karel Eliáš: „Určitě fitko, většinou když prší (směje se), a taky saunu. Kéž by tam víc topili. I když - myslím, že by stačilo pustit kamna hodinu před otevřením...“

Petr Ďurica: „Já oceňuju především relaxační bublinky, ať už vířivé nebo nevířivé. A posezení s přáteli.“

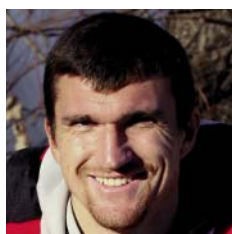
Lucie Kvasnicová: „V létě určitě bazén. Ráda si zaplavu nebo jen tak zdřímnu nad knížkou. (usmívá se) A po tréninku většinou zajdu do fitka, abych se protáhla.“

Vlasta Bervid: „Bazén, v létě je u něj příjemný relax.“

Daniel Vaněk: „Využívám skoro všechno, snad s výjimkou golfového simulátoru. Chodím do posilovny, na regeneraci, do kadeřnictví, byl jsem i na pedikúře. A v létě si jdu občas zaplavat do bazénu.“

Milan Šíma: „Asi fitko, i když nepravidelně, v létě samozřejmě venkovní bazén.“

Iva Šimůnková: „Golfový trenážer, minulou zimu jsem chodila celkem pravidelně jednou týdně. U dětí je to jinak, Lucinka má nejradši bazén, David zase chodí do posilovny. A Petr říká, že zdaleka nejlépe využívá kancelář...“ (směje se)

03/ Rozhovor/Jan Vacek: Do trénování jdu s pokorou

08/ Stalo se

12/ Iveta Benešová/Nejlépe mě těší, že mě tenis celý rok bavil

12/ Jan Hernych: Podzim na vítězné vlně

13/ Extraliga: Bez dvou jedniček to nešlo

14/ Robin Staněk: Levák s instinktem zabijáka

15/ Družstva v roce 2008 na titul nedosáhla

16/ Co nového u.../Ivo Minář

18/ Partneři klubu/Kapsch - Karel Feix

20/ Interview/Václav Kliment

24/ CTC/Zážitek z trávy (a vítězství)

26/ CTC/Místo u Ženevského jezera se hrálo v hale...

28/ Non Profi Cup 2008/Nedohrála se jediná skupina

30/ Golf/Staronoví mistři: Münster a Riklová

34/ Bowling/Házej to jako chlap!

36/ Vladislav Šavrda/Komerční turnaje jsou nutností

38/ Vánoční večírek/Na parket zvala DJ Lucca

42/ Mikuláš naděloval i vtipkoval

44/ Ve vzpomínkách/I. ČLTK ve válečných letech

Jan Vacek v nové roli:

Do trénování jdu s pokorou

„Ani to moc nebolelo. A nakonec se mi vlastně ulevilo.“ Tak vzpomíná JAN VACEK (32) na nedávné rozhodnutí ukončit hráčskou kariéru, během které vyhrál jeden turnaj ATP Tour a zahrál si osmifinále Wimbledonu a Davisův pohár. Před šesti lety, v srpnu 2002, byl 61. hráčem světa. Raketu ale tak docela na hřebíček nepověsil. Od podzimu je vítanou trenérskou posilou I. ČLTK. A na novou roli se těší, stejně jako na to, že bude mít mnohem víc času věnovat se všem svým děvčatům - manželce Lence, čtyřleté Elišce a malému Viktorce.

Honzo, jak dlouho jste konec kariéry řešil?

„Asi tři roky. (usmívá se) Takže jsem byl rád, že jsem do toho v létě konečně praštil a udělal nějaké rozhodnutí. Poslední tři roky už jsem nebyl spokojen s výkony a se žebříčkem, takže se mi nakonec de facto ulevilo.“

Tři roky - to je docela dlouhá doba. Jste tak nerozhodný, nebo se vám nechtělo skončit?

„Určitě obojí, ale tenhle problém mají, myslím, skoro všichni. Podívejte se na Boďu Ulihracha, ten taky nemůže skončit. Hraje dobré zápasy, ale žebříček už se ani neblíží tomu, jaký míval v nejlepších letech. Tenis je prostě droga, se kterou je těžké přestat. Já si v poslední době mnohokrát řekl, že to byl poslední zápas, že po tomhle už nemůžu pokračovat, ale přesto jsem pořád doufal, že to ještě přijde, že se zlepším, že se vrátím tam, kde jsem byl...“

Jan Vacek je na Štvanici v nové roli; jako trenér má na starost pět mladíků, kteří touží prosadit se na turnajích ATP Tour

Zřejmě vám usnadnilo rozhodnutí i narození druhé dcerky Viktorky, která přišla na svět předčasně a o kterou jste se s manželkou hodně báli...

„V létě už jsem byl skoro na devadesát procent rozhodnutý, že skončím. A když se narodila malá, nebylo co řešit. Přišla na svět o tři a půl měsíce dřív, vážila jen osm set gramů, narodila se v prvním týdnu, kdy se vůbec děti zachraňují. První dva týdny se vůbec nevědělo, co bude dál, psychicky jsme na tom byli dost špatně a musel jsem být mnohem víc doma. Takže narození Viktorky moje rozhodnutí urychlilo. Sice jsem plánoval nějakou lepší rozlučku než první kolo v Manchesteru (*usmívá se*), chtěl jsem si ještě na podzim zahrát pár turnajů pro radost, jet někde na debla, doopravdy se rozloučit, ale zůstalo jen u plánů. I když si samozřejmě ještě budu chtít zahrát, třeba nějaký Futures, debla nebo ligu.“

Ještě k malé Viktorce - už ji máte doma a je v pořádku, že?

„Máme, ale zatím nesmí ven. (*rozhovor vznikl začátkem prosince - pozn.*) Snad bude v pořádku, i když úplně jistotu zatím nemáme, některé věci se poznají teprve časem. Ale už z toho s Lenkou nejsme vystresovaní jako dřív.“

Na podzim se z vás stal trenér, ale - nenapadlo vás zkusit něco jiného? Vystudoval jste vysokou a dnes je přece snazší než dřív najít si zajímavou práci, podnikat, vydělat peníze...

„Vystudoval jsem zemědělství, informatiku. Tehdy se to jmenovalo »automatizované systémy řízení«. Ale o tom, že bych se něčemu podobnému věnoval, jsem neuvažoval. Tenis byl osm let můj život, mám ho rád, zvykl jsem si na prostředí a mnohem víc než představa, že bych dělal správce sítě (programátora asi ne, zase tak dobrej jsem nebyl), mě motivuje, že můžu něco dát mladým hráčům, pomoci jim v cestě nahoru. Těším se na to.“

Neříkejte, že vás někdo z kamarádů nepřemlouval, ať s ním jдете do nějakého podnikání?

Domácí pohoda s dcerami Eliškou a Viktorkou

„Samozřejmě, pár nápadů by bylo, ale spíš jde o možnosti investování než rozjiždění vlastního podniku. Uvidíme, třeba bude za pár let něco jinak. Ale teď jsem se rozhodl pro trenéřinu.“

Máte za sebou úspěšnou kariéru, zkušenosti z velkého tenisu, kontakty, poznal jste spoustu dobrých trenérů. Ale co teorie? A psychická připravenost na práci s dospívajícími?

„Měl bych se věnovat skupince pěti hráčů, kteří už jsou - aspoň papírově - dospělí. Trénovat s nimi, vyjet na turnaje, udělat z nich profesionály. Pokud jde o teorii, mám kurz a certifikát od ATP, i když samozřejmě i spoustu rezerv. Na jaře bych si rád udělal trenéřskou dvojku. Víím, že každý začátek bývá těžký a přináší chyby, takže se jich budu snažit vyvarovat, dávat tomu maximum a být otevřený všemu novému, přistupovat k trénování s pokorou, protože bez ní by to byla cesta do pekel.“

Je nějaký trenér, jehož práce vás zaujala, od kterého byste si toho chtěl vzít víc?

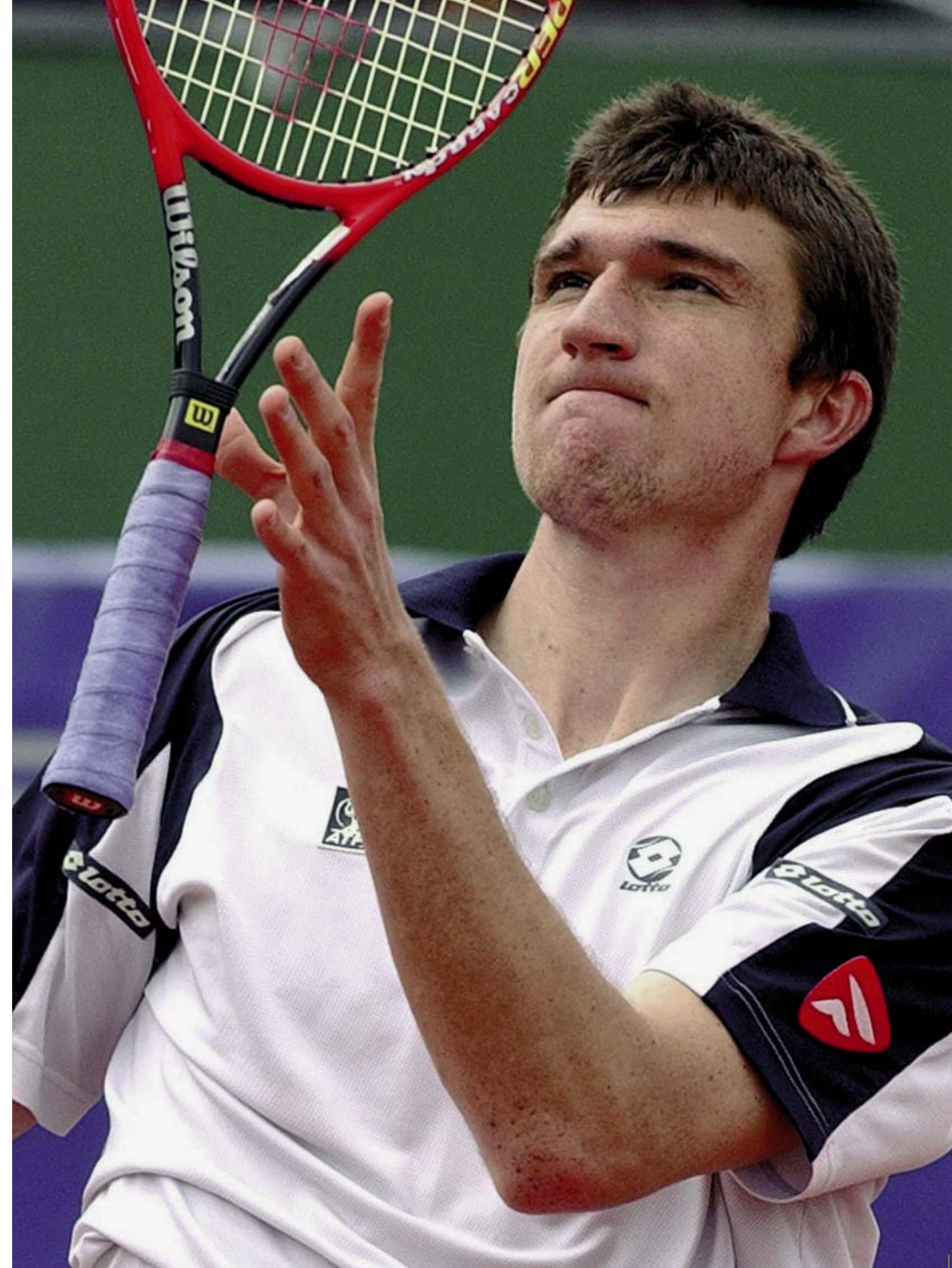
„Na okruhu jsem jich pár poznal, ale přiznám se, že třeba tréninkovou jednotku Federera nebo Nadala jsem nikdy neviděl. Co jsem měl možnost sledovat, nebylo to nic světoborného, ale to je dáno zřejmě tím, že to, co hráči natrénují, natrénují spíš mimo turnaje. Na turnajích už je to spíš údržba. Ale v poslední době jsem viděl pár tréninků Iva Mináře pod vedením Jana Bedáně a myslím, že je to výborný trenér, udělal na mě dojem. To, jaká dělá cvičení, jak trénink vede, se mi líbí. I když pokud jde o komunikaci, asi bych zvolil jiný způsob, na můj vkus je to trochu drsnější...“ (*usmívá se*)

U hotového hráče jde ale asi spíš než o cvičení na kurtě taky o jiné věci, ne?

„Samozřejmě, trenér špičkového hráče musí být především dobrý psycholog a motivátor, umět s hráčem komunikovat, rozumět si s ním, protože spolu stráví spoustu času. O tom je trenéřská práce na té nejvyšší úrovni.“

Pojďme k vašim svěřencům na Štvanici - kteří to jsou?

„Vesměs junioři, kteří se snaží prosadit mezi dospělými. Pět hráčů je celkem dost, ale protože hodně jezdí, málokdy budou všichni najednou na Štvanici, takže bych to měl zvládat. Roman Jebavý byl prvním juniorem a teď se mu velmi solidně daří přechod mezi muže, po prvním roce je na žebříčku ATP na hranici čtvrté

Při utkání druhého kola turnaje ATP Tour ve Valencii v dubnu 2004; Honzu vyřadila nasazená jednička Juan Carlos Ferrero

stovky, což vůbec není špatné. Druhým je Adrian Sýkora, Slovák, poctivý kluk, na Štvanici už dva roky trénuje. Dal bych ho jako příklad přístupu k tenisu. Třetím je Lukáš Vráňák, ve své kategorii nejlepší junior, letos mu bude šestnáct. Honza Blecha je předloňský vítěz Pardubické juniorky a má určitě taky šanci se prosadit, loni ho bohužel brzdila zranění. A posledním je Honza Šátral, vítěz poslední Pardubické juniorky.“

Takže...

„...jsem v podstatě dostal to nejlepší, co tady je, kromě Honzy Hernycha a Iva Mináře.“ (*usmívá se*)

Budou vás, bývalého kolegu ze šatny, všichni respektovat jako kouče? Neřekne si třeba Jebavý, že už má nakročeno tam, kde jste byl vy...

„...kdyby se mu to za rok povedlo, určitě bych byl spokojen, i kdyby byl Roman trochu drzejší. (*směje se*) Ale myslím, že aby se tam dostal, k tomu mu ještě dost chybí. Ale každopádně na to má! Věřím, že s klukama budu vycházet, nevidím důvod, aby to tak nebylo. Samozřejmě, respekt tam být musí, kdyby ne, spolupráce by nemohla fungovat. Každý hráč na téhle úrovni už je samozřejmě individualitou, takže si ke každému budu muset

Dotazník pro Jana Vacka

Nejoblíbenější turnaj: „Asi Miami, bohužel jsem si tam zahrál jen třikrát...“
Nejneoblíbenější: „French Open.

Krásnej turnaj, ale nevyhrál jsem tam ani zápas.“

Nejoblíbenější soupeř: „Všichni ti, které jsem porazil.“

Nejneoblíbenější: „Dick Norman. V sedmi zápasech jsem na něj uhrál jedinej set...“ (*Pozn.: Honzo, není to tak zlé, těch zápasů bylo šest a vyhrané sety dva:))*

Nejoblíbenější město: „Melbourne a vůbec všechna australská města, kde jsem hrál.“

Nejneoblíbenější: „Neumím říct. Člověk zná většinou stejně jen kurty.“

Nejoblíbenější povrch: „Tráva.“

Nejneoblíbenější: „Antuka, i když jsem na ní vyrostl. Bylo pár zápasů, kdy jako bych tam ani nebyl...“

Nejoblíbenější trenér: „Jirka Hřebec.“

Nejneoblíbenější: „Martin Nekola.

Hrozně mě buzeroval. (*usmívá se*)

Ale je to výbornej trenér.“

Největší úspěch: „Čtvrtý kolo Wimbledonu je sice krásný, ale titul je titul, takže vítězství v Costa Do Sauipe v roce 2001. Ve finále jsem porazil Meligeniho.“

Největší neúspěch: „Moc mě mrzela prohra s Gillesem Simonem ve druhém kole v Nottinghamu v roce 2006. Vedl jsem 6:4 a 4:0 a kdybych to dotáhl, vrátil bych se do dvoustovky a třeba ještě našel motivaci...“

Nejlepší zápas: „Asi ve druhém kole Wimbledonu 2002 proti Ančičovi, fakt jsem hrál skvěle.“

Nejhorší zápas: „Těch bylo... Ale asi nejpříšernější porážku mi nachystal Massu - hned po Wimbledonu mi dal v Umagu 6:0, 6:2, hrůza!“

najít přístup. A samozřejmě se může stát, že si s někým nesednu. Ale i na tohle jsem připraven.“

Co je podle vás nejdůležitější pro úspěch?

„Aby byl každý hráč profesionál. Někdo se s tím narodí, někdo se toho (bohužel) nedobere nikdy... Nejde o to strávit x hodin denně na kurtě, ale o to, aby hráč o tenise přemýšlel, snažil se na sobě pracovat, dělal maximum pro to, aby byl lepší.“

Loni posílili žakovské týmy I. ČLTK třeba Švéd Windahl nebo Angličan Brody a jejich přístup

Už jako kouč v debatě se svým svěřencem Romanem Jebavým (vlevo) a kolegou Danem Vaňkem

a výkony byly prý v porovnání s domácími hráči dost odlišné...
„O žákovských týmech takový přehled nemám, ale... Dnes je úplně jiná situace než dřív, za komunismu byl tenis jednou z mála možností vyjet do zahraničí a vydělat peníze. Teď je to jinak, takže i motivace je jiná.“

Dobře, tak jinak: je na Štvanici hráč, který splňuje vaši představu profesionála?
„Třeba Honza Hernych...“

Myslím někdo z těch mladších.
„Každý z kluků, se kterými hraju, má nějakou vlastnost, kterou profesionál musí mít. Třeba Lukáš Vrnák o tenise hodně přemýšlí, chce se zlepšovat, na druhou stranu by měl být pracovitější. Roman Jebavý je zase zápasový typ, ale když skončí trénink, tenis pro něj - aspoň se mi to zdá - neexistuje, a to je chyba. Honza Blecha má velmi dobrý

přístup, je snaživej, ale nevyhrává zápasy. Jinými slovy: každý má rezervy a já bych měl být tím, kdo je pomůže odstranit. Ale prvním předpokladem je, aby každý z těch hráčů chtěl.“

Budete důsledný? Dost tvrdý?
„Nejsem ras, ale musím být důsledný. A dát hráčům dobrý příklad. Když uvidí, že tomu sám dávám maximum, mělo by je to trochu nakopnout, měli by se nad sebou zamyslet. Křičet na ně na tréninku je možná taky cesta, ale to není můj styl.“

Jste rád, že pro vás na Štvanici našli místo?
„Určitě. Je mi tady fajn, mám tady kamarády, s trenéry si rozumím. Takže jde jen o to, jak mi to půjde a jestli mě ta práce bude naplňovat.“

Nemusel jste dávat zápisné?
„To po mě nechtěli a tuhle

otázku bych raději vyškrtl, protože je to jinak napadne...“
(směje se)

Vyjednal jste si dobrý plat?
„No comment.“

Teď budete mít víc času i na rodinu, takže i na vylepšování bydlení - prý jste kutil?
„Kutil... S nářadím, které jsem dostal, to není tak těžké. I když nějaké chybičky, třeba na zališťování kabelů k reprobednám, bych našel. Ale přivrtat bedny, stůl ke zdi nebo podobné maličkosti zvládám.“

A domácí práce? Třeba luxování?
„V tom mám černé svědomí, moc se neangažuju. Ale manželka to bere sportovně, říká mi: Když už neuklízíš, tak aspoň neďalej binec... No, i to je pro mě celkem složitý úkol, ale pracuju na tom.“
(směje se)

VÍTE, JAK SE HRAJE TENIS NA JINÝCH ROVNOBĚŽKÁCH?

Costa Rica

Zatímco Vy se můžete věnovat hře, my se postaráme o Vás i Vaše finance kdekoliv na světě. A budete-li chtít, otevřeme Vám účet například na Costa Rice ještě před odletem.

Řekněte si o svůj unikátní balíček bankovních služeb HSBC Premier

na **844 846 846**
nebo na **www.hsbc.cz**

HSBC **PREMIER**
The world's local bank

Vánoční triumf ve fotbale!

Tým I. ČLTK triumfoval v premiéře vánočního halového fotbalového turnaje Sparta & Protenis Cup 2008 ve Stromovce. Osm mužstev bylo rozděleno do dvou skupin, v té první byly kromě I. ČLTK dva týmy Sparty - hráči a trenéři - a družstvo VŠ Praha, ve druhé Olymp, Neridé, Protenis a Pražský výběr. Ve skupinách hrál každý s každým (dvakrát 12 minut, 4 hráči v poli plus brankář), poté křížem semifinále a vítězové si to rozdali o pohár. „Porazili jsme trenéry Sparty 3:1, remizovali se Spartou 6:6 a rozstříleli VŠ 5:0, v semifinále jsme porazili 3:2 Neridé a ve finále 3:1 Olymp,“ popsal cestu za vítězstvím Petr Šavrd a dodal: „Roman Jebavý byl nejlepším hráčem turnaje a nastřílel drtivou většinu našich gólů. Měli jsme výhodu, že nás bylo osm a mohli jsme střídat. Máme krásný pohár, bednu šampaňského a těšíme se na druhý ročník!“ Turnaj si v různých dresech zahráli mj. Ulihrach, Kubot, Pála, Škoch, Luxa, Prinosil nebo Petera.

Vítězný tým I. ČLTK: stojící (zleva) Šátral, Hernych, Vacek, Šavrd, v dolní řadě Filjo, Krampera, Zeman, Jebavý a Fenc!

Cena Jaroslava Drobného místo »kanárů«

Nejlepší závodní hráči I. ČLTK za rok 2008 dostali na Vánoční party v Letenském zámečku zbrusu nová ocenění. Trofej (na snímku) nese jméno legendárního Jaroslava Drobného, vítěze Wimbledonu a hokejového mistra světa. „Štvanický kanár, jak jsme říkali tomuto ocenění dříve, byl přece jen plagiátem a historie klubu vybízí k mnohem originálnějšímu názvu. Proto Cena Jaroslava Drobného,“ vysvětlil změnu generální manažer klubu Vladislav Šavrd. Za uplynulý rok obdrželi ocenění v žákovské kategorii Petra Rohanová a Robin Staněk, v juniorské Zarina Diyas a Jan Šátral a mezi dospělými Iveta Benešová a Jan Hernych.

František Stejskal předává mladším žákům sladké ocenění

Dorty a video aneb ocenění pro juniory

Krátce před Vánoci ocenilo vedení klubu výsledky nejlepších juniorů I. ČLTK za rok 2008. Při slavnostní večeři v klubové restauraci převzal z rukou prezidenta klubu Františka Stejskala ocenění halový mistr republiky mezi staršími žáky Marek Routa a za finálovou účast všechna družstva. Škoda, že sestava nebyla kompletní, chyběl vítěz Pardubické juniorky Šátral (hrál turnaj Futures), sestry Plíškovy (kondiční soustředění) a kvarteto Diyas, Borecká, Vrňák, Hampl (v zahraničí). O zábavu se opět postaral Daniel Filjo alias John Holcomb, videa a fotky z jeho produkce byla stejně jako před rokem příjemným zpestřením, zpracování takřka profesionální. Stojí za zmínku, že trenérský tým na Štvanici pracuje i ve chvílích volna: zatímco děti se při promítání bavily, dvojice Luboš Štych - Magda Zemanová vášnivě probírala techniku úderů:) Dortem na závěr ale nepohrdli ani oni...

Winter Golf Cup v plném proudu

Zimní sezonu zpestřuje II. ročník golfového Winter Cupu na klubovém simulátoru pro členy I. ČLTK a pozvané hosty. Hraje se opět jamkovka, vyřazovacím způsobem (pavouk pro 32 hráčů). Titul obhájuje Vladislav Šavrd, jenž loni ve finále udolal Mirka Tomku. „Letos k favoritům určitě nepatřím,“ usmívá se obhájce a upozorňuje na změnu pravidel: „Hrajeme s dvoutřetinovým odpočtem handicapu, slabší hráči budou zvýhodněni méně než loni.“ Vítěz turnaje, jehož kola jsou přesně naplánována, by měl být znám na konci března.

Ladislav Klein před turnajem trénoval možná nejvíce ze všech

Safina Team 2009 má osm členů

Osmička štvanických talentů se bude v příštích měsících moci spolehnout na nadstandardní podmínky v rámci fungování I. ČLTK Safina Teamu. Jsou jimi Robin Staněk, Marek Routa, Petra Rohanová (všichni ročník 1995), Karin Babická, Kristýna Roučková (1996), Miriam Kolodziejová (1997), Antonín Bolardt (1998) a Markéta Vondroušová (1999). Všichni budou mít kompletně hrazen trénink, zdarma část návštěv u fyzioterapeuta, na základě individuálního posouzení získají někteří finance pro výjezdy do zahraničí a další bonusy (využívání regenerace, materiální vybavení...).

Petr Šimůnek mezi zástupci dalších klubů na jednání v Lausanne, vpravo od něj v horní řadě prezident CTC pan Tintoré

Petr Šimůnek zvolen do výboru CTC

I. ČLTK Praha má ve sdružení stoletých klubů, Centenary Tennis Clubs (CTC), mimořádnou pozici, a to nejen díky aktivní účasti v turnajích nebo jejich pořádání. Na podzimní volební valné hromadě CTC v Lausanne byl totiž Petr Šimůnek jmenován na příští tři roky do devítičlenného výboru sdružení, jehož prezidentem zůstává i nadále Juan Maria Tintoré (Real Club de Tennis Barcelona 1899).

CTC má v současné době 49 členů, v Lausanne bylo mj. ukončeno členství Eden Epton Tennis & Squash Club z Nového Zélandu (na vlastní žádost) a Royal King's Park Tennis Club z Austrálie (neplnění základních povinností a evidentní nezájem). „Naopak byly přijaty Roehampton Club z Londýna, který byl založen v roce 1901, má čtyři tisíce členů, devětadvacet kurtů, osmnáctijamkové golfové hřiště, squash a croquet a také velkou sekci bridge, a Lawn Tennis Clube da Foz z Porto. Ten byl založen v roce 1900 a má osm set členů,“ přiblížil Petr Šimůnek. Další dva zájemci o členství byli odmítnuti. „Le Tir - ASCBB z Paříže, založený roku 1899, má v Buloňském lesíku jedenadvacet kurtů a šest

tisíc členů, ale neorganizuje mezinárodní akce. U brazilského Associacio Leopoldina Juvenil z Porto Alegre jsou zase pochybnosti, že jde opravdu o klub založený v roce 1836. Spíší jde o nástupnický klub, který existuje od roku 1970,“ vysvětluje Petr Šimůnek, jenž přivezl i poděkování všem klubům-organizátorům mezinárodních akcí, tedy i I. ČLTK za uspořádání turnaje starších žáků.

I rok 2009 bude na mezinárodní akce bohatý. V Dublinu se poslední srpnový týden znovu uskuteční Carrickmines Cup dvanáctiletých a tým I. ČLTK má pozvání, v plánu je 5. ročník Fitzwilliam Cupu »17« v Dublinu, na Štvanici by se mohl podruhé hrát turnaj čtrnáctiletých, zájem přijet do Prahy už projevily Blau-Weiss Berlin a Carrickmines. Petr Šimůnek nabídl přátelskou návštěvu v Praze H.L.T.C. Leimonias z Haagu, pozvání naopak přišlo od prezidenta Reforma Athletic Clubu z Mexika. Stojí za zmínku, že členové klubů sdružených v CTC si mohou při cestách do zahraničí zahrát v členských klubech. Stačí k tomu maličkost: včasný dopis mateřského klubu se žádostí.

Washington: Zážitky i vítězství

Cennou zkušeností byl pro kvarteto I. ČLTK podzimní Junior Ambassadors Tennis Cup pod záštitou organizace UNESCO ve Washingtonu. Robin Staněk, Matěj Čábel, Kamila Pavelková a Natálie Nováková bydleli devět dnů v rodinách, takže si procvičili angličtinu a kromě tenisu stihli i návštěvu Bílého domu a Capitolu nebo Kennedyho vesmírného muzea. „Všichni si přivezli pěkné zážitky a i tenisové stála návštěva za to. Staněk s Čábelou se v silné konkurenci probíjeli do finále čtyřhry, Čábel podleh v semifinále dvouhry pozdějšímu vítězi Gonzalesovi z Venezuely. Děvčata měla snazší roli, a tak si to mezi sebou rozdala ve finále (ve třech setech zvítězila Natálie), v deblu s přehledem triumfovala,“ glosoval zájezd trenér Daniel Filjo.

Výprava I. ČLTK před Capitolem: zleva Kamila Pavelková, Natálie Nováková, Robin Staněk a Matěj Čábel

Foto: Jakub Nedbal

Vánoční vzpomínka na doby minulé

Tenisoví mušketýři aneb (zleva) Jan Vacek, Roman Jebavý, Ivo Minář a Jan Mertl kratičce před semifinále výjimečného turnaje na Štvanici, který zorganizoval na Štědrý den dopoledne Petr Šavrd. Podmínkou účasti v klání s dřevěnými raketami bylo - jak je snad ze snímku patrné - i dobové oblečení. Mnozí pánové se vybavili dlouhými kalhotami, vestami (objevil se i model zn. Slazenger), Filip Zeman přišel dokoce v »bekovce« podobné té, kterou nosil Frew McMillan. „Rakety nám půjčil stejně jako loni Petr Jurosz, ale měli jsme jen čtyři, takže jsme vždycky losovali, kdo s kterou bude hrát,“ usmíval se Petr Šavrd. Sešla se osmička výborných hráčů, hrálo se na tiebreaky a nakonec triumfoval Honza Mertl. Ve skupině sice prohrál s Ivo Minářem, ale v semifinále udolal Honzu Vacka a ve finále benjamínka Jebavého 8:6 a 7:3. „Nejdřív to bylo opatrné, takové vytukávání, ale ke konci už každý jel naplno jako kdyby hrál se svojí normální raketou. Honz Mertl hrál s tou dřevěnou dokonce líp než se svojí aktuální,“ smál se Petr Šavrd.

Školička: Vítězů bylo pět

Sedmnáct dětí se šlo v sobotu 6. prosince při Mikulášském turnaji tenisové školy I. ČLTK, kterou vede Jana Pikorová. Šestnáct z nich čekal turnaj, samozřejmě za bohaté účasti a podpory rodičů, kteří pomáhali s počítáním skóre. Nejmladší účastník turnaje, Daniel Kobec, teprve čtyřletý, absolvoval tradiční desetiboj. „Měli jsme k dispozici tři dvorce v nafukovačce, děti jsme rozdělili do skupin podle ročníků a podle dovedností, ti nejmenší hráli na zkrácený kurt. Vítězů bylo - stejně jako skupin - pět, ale diplomy a dárečky dostali všichni,“ říká Jana Pikorová, která piplá děti s dcerou Romanou už několik let.

Jana Pikorová a tři nejlepší v jedné z kategorií: zprava vítěz Andrew Paulson, druhý Tomáš Bartoň a třetí Zuzana Vejvodová

TERASY UNHOŠŤ
FORMA NÁSLEDUJE FUNKCI

Terasy Unhošť **ECM**

→ SPOTŘEBIČE SIEMENS

→ OBKLADY, UMYVADLA, A TOALETY VILLEROY BOCH

→ VANA KALDEVEI

→ VSTUPNÍ DVEŘE MLÉČNÉ SKLO, ELOXOVANÝ HLINÍK, BEZPEČNOSTNÍ KOVÁNÍ

→ BATERIE HANSA VANTIS

→ VYPÍNAČE A ZÁSUVKY LEGRAND

→ ROZETOVÉ KOVÁNÍ A HLINÍKOVÁ OKNA S IZOLAČNÍM DVOJSKLEM

→ INTERIÉROVÉ DVEŘE LAMINO V BARVĚ BUKU, SKRYTÉ PANTY, POSUVNÉ DVEŘE DO STĚNY

→ DŘEVĚNÉ DUBOVÉ SENDVIČOVÉ PODLAHY V OBÝVACÍCH PROSTORÁCH LOŽNICÍCH A NA SCHODIŠTÍCH

→ VYBAVENÍ V CENĚ DOMŮ OD 5 000 000 KČ

→ KVALITNÍ ZNAČKOVÉ MATERIÁLY

→ DŮM TYPU A

→ KUCHYŇSKÁ LINKA, SPOTŘEBIČE SIEMENS
→ OBKLADY, UMYVADLA, TOALETY VILLEROY BOCH
→ HLINÍKOVÁ OKNA S IZOLAČNÍM DVOJSKLEM

→ OBKLADY, UMYVADLA
TOALETY VILLEROY BOCH

→ CENA OD 6 000 000 KČ
→ PLOCHA DOMU 138,5 m² + DVOJGARÁŽ
→ INTELIGENTNÍ BYDLENÍ

→ PRO REZERVACI VOLEJTE +420 724 71 71 71 → WWW.TERASY-UNHOST.CZ

Iveta Benešová za sebou má nejlepší rok v kariéře

Iveta Benešová získala Zlatého kanára pro nejlepší českou hráčku a říká: Nejvíc mě těší, že mě tenis celý rok bavil

Přestože nevyhrála turnaj ve dvouhře a na žebříčku WTA zůstala na konci roku deset míst za svým maximem, třiačtyřicátá, říká IVETA BENEŠOVÁ (25) bez jakéhokoli zaváhání: „Pro mě to byla zatím nejlepší sezona, i když jsem neuhrála nejlepší výsledky. Celý rok jsem hrála dobře, vyrovnaně, měla jsem prostě dobrou pocit.“

Loni hrála finále v Estorilu a semifinále ve Forest Hills, pětkrát byla ve čtvrtfinále,

vyhrála »padesátku« v Latíně, ve Fed Cupu porazila Peerovou a získala i dva turnajové tituly v deblu - v Bogotě s Mattekovou a ve Stockholmu se Strýcovou, navíc byla s Husárovou ve finále víc než milionového turnaje v Římě! Tam hrála z kvalifikace i druhé kolo dvouhry a se Zvonarevovou svedla třisetovou bitvu. Kromě dobrého pocitu, postupu na žebříčku o 73 míst a 265 tisíc dolarů brutto přišla na konci roku ještě jedna

odměna: Zlatý kanár pro nejlepší českou hráčku roku! „To je můj splněný sen, mám z toho ohromnou radost, i když si spousta lidí možná myslí, že mě tyhle ceny moc neberou,“ říká Iveta. „Nejvíc mě ale těší, že mě celá uplynulá sezona bavila, že nepřišlo žádné trápení a že jsem se nemusela nutit do tréninku - to se mi dřív občas stávalo. Ale možná je to i tím, že jsem odehrála šestadvacet turnajů a toho trénování nebylo zase tolik,“ usmívá se.

K vydařené sezoně určitě přispěl i nový impuls v podobě spolupráce s Davidem Kotyzou, za kterým občas Iveta jezdí do Prostějova. „Jsem ráda, že mi David pomáhá, je do tenisu zažraný, má zkušenosti a díky tomu, že objel spoustu turnajů třeba s Luckou Šafářovou má přehled a může mi poradit i v taktice. Byl se mnou asi na osmi turnajích. Taky jsme vylepšili servis, myslím, že to ke konci roku bylo vidět,“ říká o víc než půlroční spolupráci Iveta a dodává: „Na Štvanici se mi věnuje Jirka Fencel, taky se mnou byl na dvou na třech turnajích, takže v tomhle směru jsem absolutně spokojená. A těším se na příští sezonu.“

Radost za skvělý rok si prý Iveta dělala průběžně. Třeba novým Audi TT nebo pravidelnými návštěvami módních butiků. Anebo postupným dovybavováním nového bytu. „Jsem bohužel lenoch, takže mi to jde pomalu... Ráda bych předělala koupelnu, taky potřebuju televizi do ložnice. Ale po dlouhé době mám lustr v obýváku, takže konečně svítím,“ směje se.

Jan Hernych chce letos do první padesátky

Jan Hernych: Podzim na vítězné vlně

Nepřijít skvělý konec roku, měl by JAN HERNYCH (29) smutné Vánoce. Od triumfu v ECM Prague Open marně čekal na výraznější úspěch, pár slibně rozehraných zápasů a s nimi návrat do první stovky mu v závěru pokaždé uteklo. Dočkal se až na podzim: vyhrál »stovku« v Bratislavě, probjoval se do semifinále v Dněpropetrovsku a do čtvrtfinále v Helsinkách. Sečteno a podtrženo - 81. příčka na žebříčku ATP, pouhých jedenadvacet míst za maximem z července 2005.

„To je ještě docela daleko,“ usmívá se Honza, na konci roku jednička I. ČLTK před Ivo Minářem. „Jsem rád, že mi konec roku vyšel. Od Bratislavy jsem toho paradoxně moc nečekal, sice jsem cítil formu, ale předtím jsem měl

trable s levou rukou a hrál jen čop, pořádně jsem trénoval až pár dnů před turnajem. Bylo to příjemné překvapení, i to, že jsem se pak na té »vítězné vlně« svezl dál. To se mi povedlo snad jen jednou, po Prague Open v Ostravě.“

V Dněpropetrovsku zastavil Honzu zkušený mazák Santoro, po třisetové bitvě. „Věřil jsem si na něj, dvakrát jsem ho porazil a první set byl snadný, všechno mi tam padalo. Jenže on se ve druhé sadě zvedl a já pak už neměl sílu to otočit.“

Odměnou za úspěchy na challengerech byl i týden v Tatrách. Nejdřív se Štvanickou partou, která byla na Štrbském plesu na soustředění, pak s přítelkyní Míšou. „Kluci tam pod dohledem Romana

Barta makali, já spíš relaxoval a večer s nimi hrál fotbálek, nebo chodil s Honzou Vackem na lyže. Pak jsme s Míšou lyžovali a udělali pár výletů, krásně jsem si vyčistil hlavu.“

Pro letošní rok si Honza stanovil ambiciózní cíl: „Chtěl bych do první padesátky. To byl vždycky můj cíl a chvíle, kdy o něj můžu bojovat, už se mi pomaloučku krátí,“ usmívá se v narážce na letošní třicátiny. „Už cítím, jak tělo hůř regeneruje, na druhou stranu dozrívám, mám víc zkušeností a stále přicházím na nové věci. Ale hlavně mě tenis pořád baví a mám motivaci ještě vylepšit žebříček. Třeba mě to nejlepší teprve čeká,“ směje se. Tak hodně štěstí!

Extraliga: Bez dvou jedniček to nešlo...

Extraligový ročník 2008 byl pro I. ČLTK smolný. Až třetí místo ve skupině, byť se v ní štvanický klub potkal s vysoce favorizovaným Prostějovem, mají na svědomí především zranění obou jedniček týmu ze Štvanice, Iva Mináře a Ivety Benešové. Nemluvě o neúčasti Míši Krajickové, která se v průběhu sezony nečekaně odstěhovala do Nizozemska a navíc měla zdravotní trable. Že si pak Honza Minář v důležité bitvě s TK Neridě zablokoval krk ve skvěle rozehraném duelu se Zibem, to už byl jenom vrchol zmaru, který I. ČLTK musel vstřebat...

„Extraliga pro nás byla neúspěšná. Na druhou stranu je potřeba říct, že nás postihla řada zranění a s Prostějovem v sestavě roku 2008 bylo takřka nemožné soupeřit,“ vrací se k zářijovým extraligovým bojům generální manažer klubu Vladislav Šavřda. I. ČLTK Praha v prostějovské skupině porazil na úvod Realsport Nymburk 5:1, poté ovšem podlehl TK Neridě 2:7! Po výhře nad outsiderem z Mariánských Lázní (5:1) přišla závěrečná porážka 1:5 Prostějovem. Ten rozdrtil ve finále Přerov, vítěze ostravské skupiny, 6:0.

„Pokud Prostějov příští rok zopakuje nákupy cizinců, je boj o titul utopie,“ vrací se k turnaji Ivo Minář. „Zahraniční posily angažovalo víc týmů, ale Prostějov má takový rozpočet, že zřejmě těžko najde soupeře,“ říká Ivo, který se navíc při extralize zranil a odehrál jen první dva zápasy.

„Vzhledem k tomu, jakým klubem je I. ČLTK a jaké máme cíle, je samozřejmě až třetí místo ve skupině jasným neúspěchem. Na vině jsou ovšem do značné míry zranění. Ivo Minář si při tréninku natáhl sval a nemohl nastoupit, Honza Minář si zase po

vyhraném setu proti Zíbovi z Neridě zablokoval krk a musel vzdát. Iveta Benešová měla pro změnu angínu, přesto odehrála výborné utkání s Radwanskou,“ glosuje ligové boje Jiří Fencel. „Za těchto podmínek bylo těžké porazit Neridě, nebo dokonce znepříjemnit život Prostějovu.“ A po krátké úvaze přidá: „Spíš se ptám, jestli extraliga v momentální podobě není tak trochu zbytečná soutěž. Na jedné straně Prostějov, který má k dispozici téměř kompletní fedcupový tým se Šafářovou, Cetkovskou a Kvitovou, ale přesto koupí Slovenku Cibulkovou a Rakušanku Bammer (a »jeho« holky si téměř nezahrají...), k Berdychovi s Hájkem pak angažuje Nieminena s Andrejevem. To je síla, které se dá vzdorovat jen díky podobným nákupům za statisíce korun, a to je cesta, kterou na Štvanici jít nechceme. Na druhé straně hrají extraligu kluby, za které nastupují proti favorizovaným soupeřům trenéři a funkcionáři a na rozhodující zápasy o udržení pak klub sáhne do kasičky a koupí dobré hráče. Nemluvě o termínové kolizi s první ligou a turnajem ITF 18 u Neridě.“ Pravda, elitní domácí soutěž by si zasloužila lepší vizitku. To je ale oběhnaná písnička, vždyť o tom se mluví každý rok...

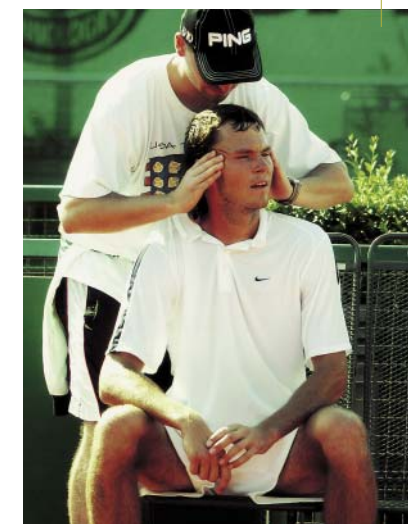
„Myslím, že extralige by slušelo šest týmů namísto stávajících deseti. Hrály by se vyrovnanější zápasy. A možná by ubylo »kočkopsů«, týmů sestavených ze dvou nebo dokonce tří klubů,“ říká Vladislav Šavřda v narážce na někdejší družstvo České sportovní, sdružení Sparty a Prostějova, loňský společný tým Sparty a Olympu nebo současný Realsport Nymburk.

„V podstatě mi není jasné, proč některé kluby extraligu hrají. Po sportovní

stránce na to nemají a extraliga je stojí jen a jen peníze. Ledaže o jejich přítomnost v soutěži stojí sponzor,“ říká Jiří Fencel. „Osobně jsem se ale s takovým partnerem nesetkal. Naše sponzory zajímají daleko víc výsledky mládeže, nemáme žádného partnera, který by svou podporu vázal na výsledky v extralize a svoje jméno prezentované v jejím rámci.“

Stojí za zmínku, že náklady na extraligu dělají v I. ČLTK zhruba tři sta tisíc korun, i když je to částka trošičku zavádějící. „Hráči mají od klubu určité podmínky na celou sezonu a na jejich základě dostávají za extraligu jen minimální honorář,“ objasňuje Vladislav Šavřda.

Co při extraligovém ročníku 2008 potěšilo? Určitě výkony Lucky Hradecké, která odehrála celý týden ve vynikající formě a mj. porazila ve výběrném zápase »prostějovskou« Slovenku Cibulkovou. Extraligovou premiéru zvládla i Kateřina Kramperová, která vyhrála svůj zápas v utkání proti Mariánským Lázním. Na úrovni byla snaha většiny hráčů extraligového družstva. „Příště bychom chtěli tým ještě víc stmelit, třeba i formou krátkého soustředění, aby byla ještě lepší a bojovnější atmosféra, aby si zkrátka hráči byli blíží. A aby byl tým početnější. Což je ovšem vzhledem k termínové kolizi s první ligou a turnajem ITF potíž,“ říká Jiří Fencel. Vladislav Šavřda souhlasí: „Určitě je potřeba ještě víc zapracovat na soudržnosti družstva a včlenit do něj víc mladých hráčů, i to by mělo atmosféře pomoci. Finanční dostihy kvůli nákupu zahraničních hráčů ale nejsem ochoten podstoupit. Pro nás je důležitější podpora talentovaných juniorů a na tu se chceme soustředit i v budoucnu.“

Jan Minář musel skvěle rozehraný zápas proti Zíbovi vzdát kvůli potížím s krční páteří

Kateřina Kramperová naskočila do zápasu proti Mariánským Lázním a - vítězně!

Štvanickou jedničku Iva Mináře svalové zranění pustilo jen do dvou zápasů...

Roman Jebavý

Petra Rohanová

Robin Staněk by měl letos mezi staršími žáky patřit k hlavním adeptům na individuální tituly

Největší úspěchy hráčů I. ČLTK v druhé polovině roku 2008

Muži

Jan Hernych vítěz ATP Challengeru v Bratislavě (USD 100 000), semifinalista v Dněpropetrovsku (USD 100 000)
Ivo Minář vítěz ATP Challengeru v Busanu (USD 100 000), finalista v Soulu (USD 125 000)
Martin Damm čtvrtfinalista čtyřhry na turnaji ATP Tour v Metách (€ 370 000), ve Vídni (€ 674 000), osmifinalista US Open a olympijského turnaje v Pekingu (vše s Víznerem)

Jan Mertl vítěz turnaje Futures v Bělorusku, finalista v Maroku a Izraeli (vše USD 15 000)
Roman Jebavý semifinalista turnajů Futures v Itálii a v Jižní Africe (USD 15 000)

Ženy

Iveta Benešová semifinalistka turnaje WTA Tour ve Forrest Hills (USD 175 000), čtvrtfinalistka ve Stockholmu (USD 145 000) a v Lucemburku (USD 225 000)

Dorostenci a dorostenky

Jan Šátral vítěz M ČR do 18 let – Pardubické juniorky
Richard Hampel vítěz M ČR do 18 let ve čtyřhře – Pardubické juniorky
Lukáš Vrnák vítěz dvouhry i čtyřhry na turnaji ITF 4 do 18 let v Žilině
Jakub Eisner finalista dvouhry TE 2 v Bergheimu
Zarina Diyas vítězka turnaje ITF v Kazachstánu (USD 25 000), semifinalistka dvouhry ITF A do 18 let v Ósace, semifinalistka Eddie Herr do 18 let

Kateřina Kramperová finalistka turnaje ITF na TK Neridé (USD 10 000)
Veronika Bacíková vítězka »A« do 18 let v České Lípě

Žáci a žákyně

Robin Staněk vítěz čtyřhry na M ČR do 14 let na TK Neridé, finalista čtyřhry TE 1 v Hasseltu a ve Washingtonu (s Čábelou)
Matěj Čábel vítěz čtyřhry na M ČR do 14 let na TK Neridé, finalista čtyřhry TE v 1 Hasseltu a ve Washingtonu (se Staňkem), vítěz dvouhry »A« NJT v Plzni a čtyřhry tamtéž

Kamila Pavelková finalistka dvouhry na M ČR do 14 let v Karlových Varech, finalistka dvouhry ve Washingtonu a vítězka čtyřhry tamtéž (s Novákovou)
Petra Rohanová vítězka čtyřhry na M ČR do 14 let v Karlových Varech
Natálie Nováková vítězka dvouhry a čtyřhry ve Washingtonu (s Pavelkovou)
Karin Babická vítězka dvouhry a čtyřhry »A« do 12 let na Spartě, vítězka dvouhry TE do 12 let v Písku, vítězka dvouhry a čtyřhry »A« na Tenisu Centrum Cafex, vítězka dvouhry NJT Masters v Prostějově, finalistka dvouhry a čtyřhry »A« ve Valašském Meziříčí

Sandra Mateková vítězka dvouhry a čtyřhry »A« do 12 let ve Valašském Meziříčí, finalistka čtyřhry »A« na TK Tennisline
Kristýna Roučková vítězka čtyřhry »A« do 12 let na TK Tennisline
Miriám Kolodziejová finalistka čtyřhry »A« do 12 let na Spartě

Robin Staněk: Levák se zabijáckým instinktem

ROBIN STANĚK (14) patří k největším štvaničským talentům a má jeden velký dar. Vlastně dva. Tenis ho ohromně baví a na otázku, co by chtěl dokázat v nové sezoně, má jasno: „Být nejlepší!“ A protože je levák, má výborný servis, forhend i voléj a hraje agresivní tenis, má k tomu všechny předpoklady.

„Robin je na tom technicky moc dobře a hlavně má touhu se zlepšovat,“ říká trenér Dan Filjo, který se Staňkovi v I. ČLTK věnuje po Madle Zemanové. Pod jejím vedením Robin rostl čtyři roky. „Má šikovnou ruku a zabijáckej instinkt. A zlepšil pohyb,“ chválí Magda Zemanová a přidává: „Poslední úspěchy určitě Robinovi zvedly sebevědomí, víc si věří. A hlavně má všechno srovnaný v hlavě.“ Na Robinově kariéře má velkou zásluhu také Tomáš Fryda z Černošic. „To on mě naučil tenis. A hraju s ním pořád, většinou dvakrát týdně, třikrát týdně pak na Štvanici,“ říká Robin, jehož brávary už jako pětiletého na černošické kurty maminka se starší sestrou Janou.

Mezi nejlepší patřil už v tamní přípravce, do mladších žáků už šel na Štvanici a pořád

byl mezi nejlepšími třemi hráči ročníku. Teď v I. ČLTK soupeří s Markem Routou a o rok starším Matějem Čábelou. „S Matějem toho v tréninku odehrajou nejvíc.“ S Danem Filjem prý pilují všechno, od podání až po voleje. „Ale hlavně pracujeme na bekhendů a na returnu,“ upřesňuje trenér a připomíná, že Robin je i výborným deblistou.

Osmák z jazykové ZŠ v Mikulandské zvládá bez problémů i školu, individuální studijní plán nemá. „Zatím s tím nemám problém, ve škole mi v mezích možností vycházejí vstříc, takže můžu hrát turnaje. Ale musím se pak všechno doučit,“ usmívá se Robin, který se od třetí třídy učí francouzštinu a od páté přidal angličtinu. „Chodil jsem do anglické školky, takže základy jsem měl, proto jsem začal nejdřív s francouzštinou,“ vysvětluje loňský mistr republiky v deblu (s Čábelou). „Největší radost jsem ale měl z jarního semifinále v italské Pavii, to byl můj první zahraniční turnaj,“ říká o úspěchu na turnaji TE 2.

Tak ať je v roce 2009 té radosti co nejvíc!

Jaroslav Jandus, šéftrenér I. ČLTK Praha

Jaroslav Jandus: Věřím, že naši mladí od zahraničních posil něco okoukali Družstva v roce 2008 na tituly nedosáhla

Bez titulu v soutěži družstev - tak skončila pro žakovský a juniorský tenis I. ČLTK sezona 2008. Přesto ji nelze hodnotit jinak než jako úspěšnou, byť má do lesku té předcházející (pět individuálních titulů a dva týmové!) daleko. V roce 2008 přidali mladí tenisté ze Štvanice »jen« dva tituly mezi jednotlivci: Marek Routa zazářil hned na prvním významnějším turnaji po příchodu mezi starší žáky a vyhrál halové mistrovství ČR na Štvanici, Jan Šátral zase dobyl Pardubice a získal titul mezi dorostenci. Postup do finále soutěží družstev ve všech kategoriích má také svou cenu, a tak je šéftrenér klubu JAROSLAV JANDUS spokojen.

Asi jste nečekal, že loňský rok překoná ten předcházející, že?

„Rok 2007 byl výjimečný, mimořádně úspěšný. Ten loňský ale rozhodně nebyl neúspěšný. Ambice jsme měli podobné jako předtím, věřili jsme, že starší žáci a dorost mají šanci na tituly, jen u mladších žáků jsme byli skromnější. Tři druhá místa určitě nejsou špatná, především finále starších žáků s Prostějovem bylo nesmírně vyrovnané.“

Na finálové porážce družstva dorostu se asi podepsalo zranění Vrnáka a Karolíny Plíškové...

„Kluky jsme měli slabší než o rok dřív a navíc zraněného Vrnáka, za kterého zaskakoval Slovák Januch. Což ovšem znamenalo, že jsme nemohli nasadit Zarinu Diyas, která pořád nemá české občanství. Na druhou stranu: Prostějov byl nesmírně silný, měl v týmu i fedcupovou reprezentantku Kvitovou. I kdybychom mohli Zarinu ve finále využít a i kdyby Karolína Plíšková nebyla dlouhodobě zraněná, asi bychom těžko Prostějov poráželi. Hrály se ale výborné a vyrovnané zápasy.“

A mladší žáci?

„Pro ty bylo finále úspěchem, i podle žebříčkového postavení bylo zřejmé, že jasným favoritem je Prostějov. I když je potřeba říct, že I. ČLTK a Prostějov většinou ve všech kategoriích procházejí do finále suverénně a teprve bitva o titul je dramatická. Loni se ale v dorostu ukázala Sparta, v semifinále měla Prostějov de facto na lopatkách a o finále přišla až v deblech - všechny prohrála.“

Koho z jednotlivců byste chtěl za loňský rok vyzvednout?

„Samozřejmě Šátrala a Routu, kteří získali tituly, určitě i Roučkovou, která hrála finále na mistrovství republiky mezi mladšími žákyněmi, Čábelu, finalistu halového mistrovství proti Routovi, a Rohanovou, která hraje moc dobře. Dojždí teď do Prahy na čtyři dny v týdnu, kdy trénuje dvouřazově a jsem přesvědčen, že se bude ještě zlepšovat. Hodně se zlepšila i Pavelková, finalistka domácího mistrovství starších žákyň v Karlových Varech, na žebříčku postoupila na druhé místo v ročníku.“

Mládežnická družstva I. ČLTK posílili i někteří zahraniční hráči, a výborní! Určitě to ale nebyl přínos jen z hlediska výsledků...

„Samozřejmě. To, že jsme přivedli pár dobrých hráčů-cizinců vyplynulo ze snahy posílit družstva ve všech kategoriích. Což se nám především v případě Švéda Windahla mezi mladšími žáky a Angličana Liama Brodyho, který je v absolutní evropské špičce starších žáků, velmi osvědčilo. Brody strávil na Štvanici ve třech blocích vždy týden a myslím, že naši hráči měli co okoukat. I my trenéři. Rozdíl mezi Brodym a našimi mladými je především v přístupu a v tréninkové pili ohromný. A jeho zápas proti Němci Kahlkemu v zápase s Prostějovem byl o úroveň výš. Doufám, že to naši kluci viděli.“

Trenérský kádr posílili už na podzim Jan Vacek, který ukončil kariéru. Chystáte ještě nějaké změny pro rok 2009?

„Snad jen jedinou, a ta už se také zabíhá od podzimu. Školička patří znovu pod klub, i když ji i nadále

vede Jana Pikorová. A o přechod dětí do přípravy se bude starat Honza Pecha. Jinak se samozřejmě obmění složení mládežnických družstev, například z dorostu odcházejí Šátral a Hampel. Určité změny doznal i Safina Team, do kterého patří deset špičkových hráčů klubu, kteří mají nadstandardní podporu nejen pokud jde o materiální vybavení, ale například i při výjezdech do zahraničí.“

A jaké jsou ambice žáků a dorostenců pro rok 2009?

„Věřím, že budeme mít hodně silné starší žáky s Routou, Staňkem a Rohanovou a při doplnění posilou ze zahraničí bychom znovu měli hrát o titul. Výborný by měl být dorost, zvlášť holky v sestavě Borecká, Diyas a sestry Plíškové, tam budeme hodně silní. Kluky máme mladší, nejstarší ročník nám chybí, ale sestava Vrnák, Pitra, Eisner, Hanzlík a Beránek není vůbec špatná. Osobně jsem zvědav na Vondroušovou, která je prvním rokem mezi mladšími žákyněmi. Letos jí bude deset, ale už dosahuje úrovně hráček ročníku 1997. Je ze Sokolova, s tamním klubem spolupracujeme, trenér Fišer tam má šikovné děti. A jsem zvědav, zda někdo z trojice Rohanová, Routa a Staněk získá individuální titul, určitě je to v jejich silách. Totéž platí o Diyas. Jejím cílem nepochybně bude dostat se do první desítky na žebříčky ITF, což znamená objet grandslamy a začít hrát turnaje žen. Dorostenci to samozřejmě mají těžší, ale Vrnák s Pitrou by se mohli přiblížit dvoustovce na ITF. Každopádně věřím, že nás čeká nejméně tak úspěšná sezona jakou byla ta poslední.“

Jan Šátral vyhrál v roce 2008 Pardubickou juniorku, když ve finále porazil Urbánka (vlevo) a získal jeden ze dvou individuálních titulů pro I. ČLTK

Ivo Minář: Už nechci jen bojovat o stovku

Při pohledu na žebříček ATP je na tom IVO MINÁŘ (24) stejně jako před rokem. I tehdy bojoval v závěru roku o stovku. Teď má ale úplně jiné pocity. Loni totiž poprvé uhrál většinu bodů na turnajích ATP Tour, i když ho ve stovce zase »zachránily« challengery v Asii - triumf v Busanu a finále v Soulu. Taky získal spoustu zkušeností, byť třeba vykoupených zbytečnými prohrami na grandslamech. A především - náramně si sedl s Janem Bedáněm, koučem, jehož tvrdá ruka je pověstná. Na Iva ale platí. Minář a jeho kouč spolu na turnajích často bydlí na jednom pokoji a když je Bedáň v Praze, nachází útočiště v domě Minářových v Klecánkách. „Kuchyň a obývací jsou společné, ložnici máme každý svou,“ směje se Ivo.

Ivo a jeho kouč Jan Bedáň - tohle prý ovšem není standardní nálada při trénincích:)

Na začátku loňského roku chtěl potvrdit podzimní formu z Asie, ale v Melbourne prohrál skoro vyhraný zápas prvního kola se Španělem Hernandezem. „Nevím, co se stalo. Měl jsem set, 5:4 a servis ve druhém, potom ještě tři setboly v tie-breaku, ale prohrál jsem ho a pak už to byla křeč... Bohužel jsem něco podobného zopakoval - se stejným soupeřem - v Paříži, i když vzhledem k tomu, že je Hernandez antukář, to takové překvapení nebylo. Nejvíc mě i trenéra, se kterým dělám od jara, šve Wimbledon. S Argentincem Arguellem jsem prostě na trávě prohrát neměl,“ mrzí Iva dodnes. Na US Open si ale grandslamovou náladu maličko spravil, když porazil Němce Kiefera. Ve druhém kole pak měl už už na lopatkách Fina Nieminena, vedl 2:0 na sety, ale v pěti zápas ztratil...

„Co mě loni potěšilo? Podzimní Asie. Nebo tříseták s Roddickem ve druhém kole v Tokiu, tři tie-breaky. Ve výměnách jsem měl navrch, ale nastřílel mi čtyřicet es,“ vzpomene si Ivo. Proč takových zápasů nebylo víc? „Ale bylo. Třeba ten s Nieminem na US Open. Nebo s Davyďenkem v Estorilu, 4:6 ve třetím. Spíš mi chybělo, abych dvakrát za sezonu udělal tři kola. Uhrál jsem dvakrát osmičku, z kvaldy dvě kola na Miami, ale... Jsem rád, že se od ledna 2009 změnil bodování. Loni jsem měl za čtyři výhry nad hráči z první stovky v Miami čtyřicet bodů, ale za vítězství na challengeru v Itálii, který se hrál ve stejném termínu a kde stačilo porazit horší hráče, bylo devadesát bodů...“

Od února loňského roku na Minářově tenise pracuje Jan Bedáň, jenž přivedl na výsluní dceru Danielu a poté výrazně pomohl i Janu Hájkovi. Po ročních »zkouškách« s Janem Kurzem a Petrem Kralertem to zase vypadá na dlouhodobější spolupráci. Přestože se o Bedáňovi říká, že je kručas, Ivo tvrdí, že je spokojen. Snad jen... „Byl jsem zvyklý s trenéry diskutovat, ale v tomhle případě to skončilo asi po týdnu,“ usmívá se. „Prostě mi nějak došly argumenty. A brzo jsem zjistil, že má trenér ve všem pravdu a že věci, které mi říká, fungují.“

A jestli je Bedáň trochu přísnější? „Trošku?!,“ povytáhne Ivo obočí, ale vzápětí se začne smát. Prvně spolu o možné spolupráci mluvili před dvěma lety. Jan Bedáň Ivovi zavolal po jeho daviscupové bitvě s Roddickem, že je volný a že by mu rád pomohl. Dohodli se až za rok, když se Ivo vrátil z Jižní Ameriky, s Petrem Kralertem chvíli předtím skončil. Když vytočil číslo

Jana Bedáně, dozvěděl se, že právě ukončil spolupráci s Nikolou Fraňkovou. A ať za ním přijede do Brna. Za tři dny už spolu trénovali. Bedáň je od té chvíle Minářův full time kouč. Trénuje s ním na Štvanici, jezdí na turnaje. Když je v Praze, bydlí u Mináře, nebo dojíždí za přítelkyní do Poděbrad, domů do Brna jezdí jen občas. Na nervy si prý zatím nelezou.

„Na začátku jsme spolu strávili tři měsíce v kuse, bez jediného dne pauzy. Ale bylo to v pohodě. A je pořád. I když spolu trávíme hodně času a když je trenér v Praze, tak vlastně začínáme společnou snídani. A někdy i končíme večerí,“ směje se Ivo. Bedáňovi se úplně nezamlouvala Minářova technika. Ani pohyb. „Pracujeme na tom. Na všem. Na forhendu, na bekhendu, na servisu... Musím ho zlepšit, abych si víc pomohl a nemusel o něj tolik bojovat.“ Změnit techniku není jen tak, ale Ivo tvrdí, že jde hlavně o to, jestli tomu hráč vnitřně věří. „Pak to člověk začne hrát okamžitě. Stačí pár tréninků, aby to zažil.“

Největší problém je ale... „V hlavě. Víím to. Stačilo pár zápasů a byl jsem na žebříčku někde jinde. Teď mám dobrý pocit z toho, že mám kouče a že to jde po všech stránkách nahoru. Věřím tomu, že to příští rok zase někam posunu, že od toho nejsem daleko. Cíl pro letošní rok mám úplně stejný jako loni, protože jsem ho ještě nesplnil. Nechci jenom bojovat o stovku, chci to posunout výš. Kam? To se uvidí. Musím hrát na velkých turnajích, s těmi nejlepšími, zlepšovat se a - pak to někde trefit a odrazit se výš.“

Potenciál Ivo má, teď i kouče, se kterým si rozumí. Priority už si prý srovnal a podmínky v klubu má maximální. „Zázemí pro trénink je na Štvanici perfektní. Platím si roční fix a mám kurt podle potřeby. Když chci hrát, hraju, buď se sparingem, nebo s trenérem,“ pochvaluje si podmínky v klubu, kde je už deset let doma, a to doslova - vždyť vyrůstal v domku u štvanického zdymadla. „Jenom škoda, že tady není kam chodit běhat, v tomhle směru jsou na tom líp na Spartě nebo na Olympu. A co by se mohlo maličko zlepšit, to je posilovna, některé stroje už jsou starší. Myslím, že hlavně mladí uvítali i kondičního trenéra. Já dělám kondiči s Petrem Pechem na Olympu.“

Na letošní sezonu určitě nejsou zvědaví jen Ivo a jeho kouč Jan Bedáň. Mnozí totiž čekají, že by se Minář mohl na žebříčku vyhoupnout mnohem výš. „Na padesátku určitě má,“ říká jeho kouč.

Ivo Minář s »kanárem« za nejkvalitnější postupu na žebříčku v roce 2008

Karel Feix: Nejlépe si odpočinu při tenise

KAREL FEIX (57), generální ředitel společnosti Kapsch, snad ani jinde než na Štvanici tenis hrát nemůže. Na kurty I. ČLTK to má z kanceláře v budově Allianz šest pater výtahem a čtyři sta metrů přes most. „Tohle blízké sousedství samozřejmě není zdaleka jediným důvodem našeho sponzoringu,“ usmívá se vítěz loňského klubového V.I.P. turnaje ve čtyřhře. „Měl jsem dobrého partnera,“ snižuje vlastní zásluhy. Jenomže kdo hrál v mládí tenis na úrovni druhé ligy, partnera si až tak pečlivě vybírat nemusí.

Takže proč ještě »hraje« Kapsch na Štvanici?
„Protože je tam velmi příjemné prostředí, lze tam pozvat partnery, schází se tam zajímavá společnost a je to ideální místo pro neformální schůzky. Tenis - pokud ho nehrajete jen a jen s kamarády, ale právě i s obchodními partnery - má z mého pohledu jediné minus: na rozdíl od golfového může vždycky vyhrát jen jeden, takže ten druhý z toho je někdy špatný...“
(*usmívá se*)

Jste partnerem I. ČLTK, který je velmi prestižním a slavným klubem

s úžasnou historií, podporujete ale i řadu významných sportovních projektů - podle čeho si je vybíráte?
„Koncern Kapsch má rakouského majitele a jeho prioritou je z hlediska sponzoringu kultura. Ale každý trh je trochu specifický a v České republice je sport velkým fenoménem, takže pro nás je - vedle podpory kulturních projektů, například Cen Thálie nebo karlovarského filmového festivalu - také jednou ze stěžejních aktivit. Podporujeme prestižní události, jakou byla například nedávná exhibice Peta Samprase, nebo zápasy hokejové NHL v Praze. To má i další souvislost,

protože velmi aktivně rozvíjíme činnost v Severní Americe. Sponzorujeme také motorismus a jsme partnerem okruhu v Mostě. Kromě toho, že se tímto způsobem můžeme podílet na zprostředkování výjimečných sportovních zážitků příznivcům sportu, přispívá sponzoring i ke zviditelnění společnosti a navíc nám umožňuje pozvat na některé prestižní akce i naše partnery.“

Pojďme k vašim sportovním aktivitám; kdy jste »potkal« tenis?
„Už jako kluk, díky mamince, která hrála závodně. Samozřejmě jsem snil o tom, že budu jednou hrát na turnajích ATP, ale to se nějak nepovedlo...
(*usmívá se*) Začal jsem s tenisem pozdě, až ve třinácti, s kamarády jsme si hráli na Lavera a Newcomba a byli spíš samouci, ale časem jsme se dostali až na úroveň tehdejší druhé ligy. Už je to pěkných pár let, tenis měl tehdy úplně jiné postavení. Ale vzpomínám na to rád, sami jsme se starali o areál, na jaře připravovali kurty, nejdřív v Podolí kousek od Žlutých lázní, pak postupně i jinde. Ale to už je historie...“

Kolik času máte na tenis dnes?
„Málo, méně než bych chtěl. Někdy hraju dvakrát týdně, někdy jednou za čtrnáct dnů. Teď v zimě je to jednodušší, dá se hrát večer. V letní sezoně hledám během dne čas jen těžko.“

Takže na golf...
„...na golf není čas. Začal jsem, jeden z majitelů firmy je golfista, takže jsem tak trochu musel, udělal jsem si zelenou kartu, ale tím jsem také skončil. Golf by mě asi bavil, má svoje kouzlo, ale opravdu nejsem schopen najít čas. A když je člověk celý pracovní týden vyčerpán, chce se o víkend věnovat rodině. Leda bych manželku také zlákal na golf, ale to se mi nepodařilo a už asi ani nepodaří...“
(*usmívá se*)

Najdete čas ještě na další záliby?
„Máme rádi kulturu, chodíme do divadla, na činohru, na balet. Manželka se hodně věnuje práci na zahradě, má ráda květiny, pečuje o skalku, a to chce samozřejmě hodně času. Snažím se jí pomáhat, ale - já nejraději sklízím.“
(*směje se*)

Takže nejradši odpočíváte při tenise?
„Určitě, je to příjemný relax a protiklad duševního vypětí v zaměstnání. Odpočinu si ale i při jízdě autem. Když jedu třeba do Vídně k mateřské firmě, pustím si příjemnou hudbu a ty tři a půl hodiny si dokážu užít.“

Výběry mýtného od kamionů lámou v České republice rekordy už od 1. ledna 2007, kdy generální dodavatel Kapsch spustil elektronický systém výkonového zpoplatnění silniční dopravy. Za dvacet dva měsíců provozu tak stát registruje takřka 11 miliard korun zaplaceného mýta, přičemž v systému se pohybuje kolem 345 tisíc kamionů, které se na placení mýta podílejí. Na základě zpřesněných odhadů po prvním pololetí lze očekávat celkový roční výběr mýta kolem 6,5 miliardy korun. To je o miliardu více, než v roce 2007, kdy stát vybral 5,5 miliardy Kč.

České mýto: Cesta úspěchu

Za 22 měsíců vybráno
11 miliard Kč

Návratnost investice státu
již za 7 měsíců

Za 10 let z mýta pro stát
100 miliard Kč

Václav Kliment: Patron klubu v dobách normalizace

Nikdy nevyhrál Wimbledon, ba ani žádný celostátní turnaj. Přesto je jeho jméno v historii I. ČLTK pojmem. JUDr. Václav KLIMENT (74) byl totiž předsedou klubu v těžkých dobách normalizace a ti, kdo jeho působení na Štvanici pamatují, na něj vzpomínají jen v tom nejlepším. Aby ne. V těžkých chvílích, kdy slavný klub kvůli politické situaci takřka živořil a ani po sportovní stránce se mu dvakrát nedařilo, přinesl tehdejší vedoucí Závodu dopravy a mechanizace Dopravního podniku Praha všestrannou pomoc i zázemí a pomohl I. ČLTK znovu ke sportovním úspěchům. To za jeho éry se na Štvanici sešel pod vedením Miloše Konráda skvělý tým a Pavel Huřka, Jankovský, Složil, Šavrda, Seifert a Týra hráli finále tehdy velmi prestižního PMEZ a spolu s Vopičkovou, Hüblerovou a Pikorovou získali ligový titul! „Báječný člověk! Hodnej, lidskej, za bolševiků mnoha tenistům ohromně pomohl,“ říká asi za všechny Jana Pikorová na adresu muže, který v klubu pracoval víc než pětadvacet let!

Jak jste se vůbec jako házenkář a hokejista dostal na Štvanici?

„Právě přes Dopravní podnik. V době, kdy jsem tam nastoupil, převzal od Motorletu oddíl hokeje a tenisu I. ČLTK a Štvanice se stala jeho zařízením. Pracoval jsem tam jako vedoucí Závodu dopravy a mechanizace a měl na starost veškeré dopravní složky, těžkou mechanizaci, ale taky údržbu, opravy... A stará Štvanice, její údržba, to byla z části i práce lidí ze závodu, kde jsem šéfoval. Spoustu věcí jsem díky tomu mohl obstarat. Kolem roku 1965, kdy jsem nastoupil, se politická situace maličko uvolnila a do Dopravního podniku přišel nový ředitel, Mikuláš Lacek. Dal šanci mladým, i nestraníkům, a chtěl podpořit sport, především hokej a tenis. I. ČLTK šlo tehdy strašně dolů, Motorlet, pod který předtím patřilo, neměl peníze, spíš dluhy, stará Štvanice se rozpadala, mančafy spadly... Hokej přitom býval výborný, stejně tak tenis. Lacek chtěl ukázat, že to postaví na nohy, a tak nás, mladé kluky, nasměroval ke sportu, hlavně k hokeji.“

A vás poslal na Štvanici a udělal z vás tenistu...

„Přesně tak. (usmívá se) Já už tehdy tenis hrál, samozřejmě rekreačně. Měli jsme partu bývalých házenkářů a chodili na Hagibor, který také patřil Dopravnímu podniku. Takže jsem byl

de facto pouze převelen na Štvanici a stal jsem se členem výboru oddílu tenisu. Předsedou byl tehdy Eduard Vít, ve výboru tátové Stejskal, Šavrda a Týra, garnitura »reakcionářů«. Nikdo z nich tehdy již neměl možnost získat pro klub peníze, nějakou zásadnější materiální pomoc. Já ano. Mohl jsem poslat řemeslníky, aby opravili sprchy nebo mlýn na antuku. Dva moji automechanici se ho naučili skvěle opravovat a později jsem sehnal nový. Někteří kluci, třeba Láďa Šavrda nebo Ivan Jankovský, si tehdy mletím antuky přivydělávali. Spousta práce se ale samozřejmě dělala brigádně, zapojili se nejen rekreanti, i závodní hráči.“

Od kdy jste byl předsedou klubu?

„Zhruba po půldruhém roce. Chtěli po mně, abych vyměnil celý výbor, ale řekl jsem, že to budu dělat jen tehdy, když výbor zůstane zachován. Po sportovní stránce jsme tenkrát nebyli na výsluní, odešli Kodešovi, Neumannová, Pavel Huřka byl na vojně... Zůstali tady snad jen Láďa Šavrda, Týra, možná Vašek Krásný. V té době se ale dostala do potíží LTC Houšťka, která hrála první ligu. Hráli tam Miloš Konrád, Vlasta Vopičková, Pepa Seifert, Pikorovi a někteří další a my je zlanarili! Miloš Konrád byl v tenise pojem, pomohl mi a ve čtyřasedmdesátém jsme postavili mančaft, který hned

vyhrál ligu! Mělo to ale malý háček - abychom tyhle lidi udrželi, museli jsme jim sehnat zaměstnání.“

O tom, že řada sportovců pracovala jen na papíře a pouze si chodila pro výplatu, přece vedení Dopravního podniku i dalších firem, které to praktikovaly, vědělo. Nebo ne? (s úsměvem) „Vědělo, ale kdyby to bývalo prasklo, nechali by nás plavat... Samozřejmě, byla to čirá fikce, sportovci si chodili jen pro peníze. Třeba Kodešovi sehnal místo v bance předseda Sparty Jirka Ressler. Já mohl ze svých zaměstnanců postavit celý

Václav Kliment se na Štvanici, kde strávil řadu let jako předseda klubu a člen výboru I. ČLTK, dodnes rád vrací

házenkářský družstvo i s trenérem, dělali v dílnách a na sušičce písku v Hloubětíně, »schoval« jsem tam i pár dalších lidí. (usmívá se) Vlasta Vopičková a Jana Pikorová figurovaly jako techničky díky inženýru Janákovi v Metroprojektu, Pavel Huřka dělal u Dopravního podniku technika, Pavel Benda bezpečáka, Pavel Složil, Láďa Šavrda, Martin Nekola a někteří další studovali a měli jakési stipendium.“

Na co nejraději vzpomínáte z věcí, které jste zařídil nebo prosadil?

„Na to, že se nám podařilo z rozpadajícího se klubu zase vytvořit

ten noblesní klub s fungujícím společenským životem. Mimořádně - vzpomínám si, jak jsem od ředitele lodní dopravy Dopravního podniku, mého kamaráda, vyškemral slušivá saka lodních důstojníků. Vyšili jsme na ně zlatou nití znak I. ČLTK, sportovní kovové knoflíky mi přivezl z ciziny kamarád Andrej Kvašňák a členové výboru klubu při slavnostních příležitostech nosili elegantní saka.“

To je zřejmě sako, které máte na památné fotce z roku 1975, kdy I. ČLTK vyhrál ligu?

„Přesně tak, to je to námořnické klubové sako.“ (usmívá se)

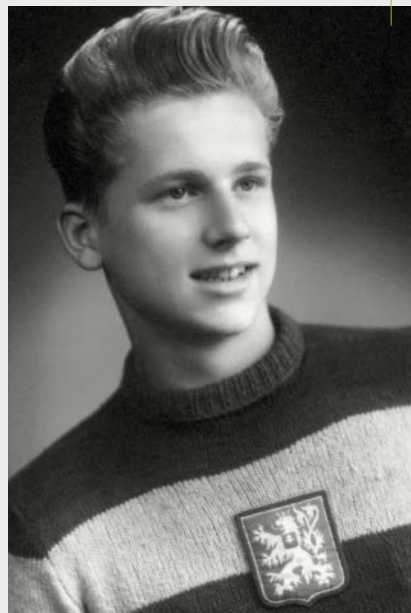
Taky jste se prý zasloužil o první halu na Štvanici?

„Zimní hraní byl tehdy problém, jediná hala byla v Košířích, Klamovka. A tam se dostali jen reprezentanti, špičkoví hráči. Tak mě napadlo, že bychom mohli někoho movitějšího přesvědčit, aby na volném prostoru před Štvanicí postavil víceúčelovou halu. Domluvil jsem se s ředitelem národního podniku Výstavnictví, že postaví výstavní halu, kde se bude v létě vystavovat a v zimě hrát tenis. Do půl roku stála a tři čtyři

JUDr. Václav Kliment

Dětství strávil v pražských Nuslích, jeho dědeček tam byl ředitelem pivovaru a nějaký čas také starostou, rodina bydlela v domě na Náměstí bratří Synků. Klukovské roky mu zprjemnil hokej, ale hlavně házená - byl nadaným brankářem Slovanu Nusle i dorostenecké reprezentace a díky tomu se později dostal na vojnu do Dukly Janovice. Od sexty gymnázia musel přispívat na chod domácnosti z příležitostných výdělků; to když tatínek, který byl tehdy Vrchním ředitelem berní správy, přišel o práci a ze dne na den zametal v Nuslích ulice. V šedesáti letech pak zemřel na rakovinu, kterou podle lékařů mohl vyvolat stres. „Muselo to být kruté - tatínek byl metařem tam, kde jeho otec býval starostou,“ vzpomíná Václav Kliment. V 50. letech rodina přišla o dům v Nuslích. Václav, prostřední ze tří dětí, po maturitě na dopravní nástavbě v roce 1953 (na vysokou školu ho pro jeho původ nevzali) tvrdě pracoval. Na dráze dělal výhybkáře, pomáhal v pokladně, později byl závozníkem ve vršovické Koh-i-norce, pracoval v vrtné soupravě, vykládal vagóny. Teprve když získal místo dopravního referenta na Praze 5 díky pomoci bývalého otce kolegy, začal při zaměstnání studovat práva, kam ho přijali díky tomu, že už se pár let živil jako dělník. Vzápětí prošel úspěšně konkurzem do Dopravního podniku, kde se stal ve třiceti letech vedoucím Závodu dopravy a mechanizace a později náměstkem DP Dopravní služby a kde strávil půl života. Do května 2008 působil jako právník na Katastrálním úřadě, dosud přednáší základy práva a právní vztahy k nemovitostem. S manželkou Andělou, také právníčkou, bydlí v domku v Chrustěnicích u Loďenic. Mají syna Václava, který studuje práva, z prvního manželství má Václav Kliment dceru Helenu, také právníčku.

Mladý Václav Kliment v reprezentačním svetru jako brankář juniorských házenkářů

roky se v ní hrálo. Pak musela pryč, byla to dočasná stavba. Hned jsme ji ale nahradili první nafukovačkou, na kterou jsme dostali dotaci.“

Jak jste v ní topili?

„Od ředitele Janáka jsem vyškemral dva danthermy, stroje, které v zimě pouštěly do garáží teplý vzduch, aby mohly ráno autobusy vyjet. (směje se) Nafta nebyl problém, tu jsem taky uměl sehnat.“

Na Štvanici byl prý i první umělý povrch?

„Nejdřív asfalt, respektive směs, která se používala pro výstavbu komunikací a dodal mi ji gratis šéf asfaltérů Karel Procházka. Za rok se pak objevil Mateflex, francouzský umělý povrch, takové rohožky. Jak jsem to viděl, hned jsem vyrazil do Jablonce, do Nisasportu, jestli by to neuměli udělat. Prý ano, ale - zadarmo to samozřejmě nešlo. Tak jsem to objednal jako podlahovou krytinu pro dílnu Dopravního podniku. Za tyhle věci by mě tenkrát zavřeli na devětadvadesát let...“ (usmívá se)

Jak je vůbec možné, že jste jako nestraní i po osmašedesátém zůstal na vedoucím místě v Dopravním podniku a měl pořád možnost I. ČLTK pomáhat?

„Protože ředitel Lacek žádnou čistku nedovolil, i když to po osmašedesátém bylo v řadě podniků běžné a ačkoli jsme mnozí podepsali všechno možné. I na mě přišla řada udání, ale Lacek za námi stál. Pokud vím, musel odejít jen jeden technik, kterého chytli, když střílel z praku maticemi po milicionářích... Já měl problémy později, a velké, ale v téhle době ne.“

Jako dorostenec v dresu Slovanu Nusle (v dolní řadě uprostřed) při turnaji ve Vršovcích v březnu 1953

A později? Co se stalo?

„To je na dlouhé povídání... Začalo to už v Paříži, kde jsme hráli v roce 1976 finále PMEZ. Tam jsem měl spory s předsedou jednoty panem Chválou, který cestoval s námi a choval se tak nevhodně, že jméno I. ČLTK dost poškodil. Nemluvě o tom, že v hotelu, kde výprava bydlela, zapomněl vyrovnat účty za soukromé telefonní hovory, takže na mě jako vedoucího výpravy, který o tom ovšem nic netušil, při odjezdu majitel málem volal policii. Nejhorší bylo, že Chvála a jeho kumpáni z jednoty obsadili i místa, která jsme mohli využít pro další hráče. Nemuseli jsme pak v důsledku naprostého vyčerpání prohrát finále, ve kterém jsme byli jednoznačnými favority. Napsal jsem vše Himlovi, tehdejšímu šéfovi ČSTV, i řediteli Dopravního podniku Lackovi. Ten se mnou zřejmě sympatizoval, jenže pan Chvála byl bývalý okresní tajemník partaje, kádrovák, kterého Lacek musel držet jako personálního ředitele concernu DP. Takže bylo těžké s tím cokoli dělat. A protože pan Chvála moji kritiku neunesl, začal jsem to cítit. Před výroční schůzí I. ČLTK si mě například zavolal s tím, že »buržoazní« název klubu je neúnosný a že musíme odhlasovat, že se ho zřikáme, že je to ostuda a tak dále. Když jsem odmítl a řekl, že budu hlasovat proti, dal mi najevo, že následky si ponesu sám, ať už v klubu nebo v zaměstnání. V té době mě paradoxně v Dopravním podniku ještě povýšili, byl jsem jmenován náměstkem DP Dopravní služby. Na schůzi jsem pak vystoupil docela ostře proti jejich návrhu, čímž jsem si samozřejmě nepomohl, a schůze změnu názvu zamítla. To už se nade mnou začaly stahovat černé mraky...“

S kamarádem Jirkou Trantou, tehdejším kustosdem hokejového I. ČLTK a také svým řidičem v Dopravním podniku

Kdy uhedilo?

„Ještě to chvíli trvalo. Když jsme jeli s klubem na zájezd do Rakouska, nedostal jsem na poslední chvíli pas. Později, když jsme tady udělali podařenou společenskou akci, bylo mi vytýkáno, že do oddílu zanáším klubismus, což se se sjednocenou tělovýchovou neslučuje... To už jsem viděl, že se mi ani v práci příliš nevede. Všechno pak vyvrcholilo, když chtěli vyhodit tajemnici klubu Renatu Wikartovou. Napsal jsem jí žalobu na neplatnost výpovědi a spor proti jednotě, vlastně proti Chválovi, který byl pořád předsedou, jsme vyhráli.“

To nebylo zrovna taktické...

„Jenomže nikdo jiný by tehdy Renatě nepomohl. Musel jsem to udělat. Chvála navíc dostal pořádkovou pokutu, protože se na mě u soudu rozkřikl. (usmívá se) Před následující výroční schůzí mi pak pan Chvála s panem Hejdukem zavolali, abych tam složil funkci. A když to neudělám, že mě odvolají, bude to mít důsledky pro klub a třeba přijdu o práci. Hráči se za mě chtěli postavit, ale řekl jsem jim, že by to byla hloupost a rezignoval jsem. Nechali mě dělat vedoucího extraligového mančafu a když později Chvála »padnul«, vzal si mě pan Štochl, fajn chlap, jako místopředsedu jednoty. Po nástupu Jana Kodeše jako předsedy I. ČLTK jsem pak byl zvolen místopředsedou.“

Kdy jste musel odejít z Dopravního podniku?

„Ve třiasedmdesátém. Ředitel Lacek se dostal do potíží s tajemníkem městského výboru partaje, bylo to kvůli stavbě Štvanice.“

Vzpomínka na úspěšné tažení Pohárem mistrů v Paříži v roce 1976: Pavel Složil (vlevo) a Pavel Hučka ve společnosti pozdější manželky Václava Klimenty Anděly (vpravo) a Zdeny Mikulové

V tu chvíli odstartovaly čistky ve vedení DP a já byl jedním z prvních na řadě... Po roce marného shánění práce jsem potkal bývalého kolegu Marcela Mimru, zajišťoval jsem pro něj pracovní místa lidem postiženým normalizací. Díky němu jsem získal místo ve státním podniku Geodézie a kartografie. Jeho ředitel Jirka Kohout ze mě z fleku udělal ekonomicko-provozního náměstka! Říkal jsem mu, že se zbláznil, že mám škraloup a je to bez šance, ale on to nějak dokázal. Byla to od něj velká statečnost a nikdy mu to nezapomenu. No, fungoval jsem tam dvaadvacet let, do května loňského roku. To jsme šli oba do penze.“

A do kdy jste hrál tenis?

„Do pětadesátí. Pak jsem po opakované viróze musel na operaci. Mám umělou kyčel a trable s páteří, ta mi skřípla nerv, takže tenis už ne. Mám nefunkční půlku bránice, už bych to ani neudělal. Ale na Štvanici pořád chodím rád a snažím se zúčastňovat i všech klubových akcí.“

Vy jste klubu ještě nedávno mimořádně pomohl - když se dělil štvanický areál. To jste ještě pracoval na katastru.

„To byla komplikovaná věc, protože de facto nebylo jasné, co se bude dělit. Areál totiž v katastru vůbec nebyl zapsaný, jako by neexistoval! Sice byl zaměřený, ale jako celek se všemi souvisejícími pozemky. Bylo třeba najít původní projekt, kolaudační rozhodnutí a vše specifikovat, teprve pak šlo vše rozdělit na dva celky, které budou způsobilé existovat samostatně. Jsem rád, že se to podařilo, i když to celé trvalo dva roky.“

Václav Kliment v klubové restauraci na Štvanici

Na pamětné fotce mistra ligy 1975 tehdejší předseda I. ČLTK nechýbí

Čtyřutkáři CTC »12«, Dublin, srpen 2008

Zážitek z trávy (a vítězství)

Pro mladší žáky I. ČLTK to byl zážitek! Při srpnovém čtyřutkáři pořádaném v rámci Centenary Tennis Clubs dublinským Carrickmines Croquet & Lawn Tennis Club si zahráli na krásných travnatých dvorcích! Co víc: v Irsku v konkurenci domácího družstva a dvou týmů z Barcelony vyhráli!

O vítězství se zasloužili Jan Pitra, Lukáš Svoboda, David Grunt, Jaroslav Vondrášek, Kristýna Roučková, Karin Babická, Miriam Kolodziejová a Markéta Vondroušová. V prvním utkání vyhrál tým ze Štvanice nad

Realem Club de Polo 12:0, nad Club Real de Barcelona také hladce 11:1. V bitvě o vítězství s pořádjícím irským klubem získala rozhodující bod na 7:5 dvojice Vondrášek, Grunt.

„Irové byli - na rozdíl od slabších Španělů - silným soupeřem, měli v družstvech kluků i děvčat irské jedničky a moc chtěli vyhrát,“ vzpomíná na zájezd do Dublinu paní Olga Gruntová, která děti spolu s Janou Pitrovou doprovázela. „Tráva byla pro děti zážitkem, vychutnávaly si ji při každé příležitosti, dokonce

na ní válely sudy,“ usmívá se paní Gruntová. „Měli jsme štěstí, přijeli jsme do Irsku na víkend, kdy našťástí nepršelo, takže se mohlo na trávě hrát. A děti si to užívaly, ještě večer učily malé Iry obíhačku a klamavku, variantu obíhačky,“ směje se paní Olga.

Děti ze Štvanice bydlely v rodinách, vždy po dvou, jejich tamní »rodiče« je také vozili na zápasy. „Byla jsem překvapena, kolik dětí má průměrná rodina v Dublinu, čtyři nebo dokonce šest není žádná výjimka,“ říká paní Gruntová.

Žáci I. ČLTK s pohárem za vítězství v Dublinu

Jemná a hebká tráva v dublinském klubu děti uchvátily, ve chvílích volna na ní polehávaly a válely sudy

Zahrát si na trávě v Dublinu byl pro žáky ze Štvanice zážitek

V klubu bylo osm kurtů, ale sítě byly nataženy jen na čtyřech, na dalších se hrál croquet

Vítězné družstvo I. ČLTK: zleva Jakub Eisner, Veronika Bacíková, trenér Daniel Filjo, Kamila Pavelková a Tomáš Pitra

Fitzwilliam Cup »17«, Stockholm, září 2008 Senzační výhra nad Iry

Byli nejmladší, přesto vyhráli! Tým I. ČLTK ve složení Jakub Eisner, Tomáš Pitra, Veronika Bacíková a Kamila Pavelková vyhrál pod vedením Daniela Filjo překvapivě turnaj ve Stockholmu, který v rámci spolupráce Centenary Tennis Clubs pořádal místní Kungliga LTK. Dalšími soupeři štvanického kvarteta byly ve skupině, ve které hrál každý s každým, týmy Villa Primrose z Bordeaux a Fitzwilliam LTC z Dublinu. Eisner a spol. na úvod porazili Villu Primrose 5:1, v sobotu podleli domácím 2:4, ale v neděli překvapivě udolali neporažené Iry 4:2 a lepším skore setů obhájili loňský triumf ze Štvanice! „Turnaj se hrál v termínu

domácího šampionátu družstev dorostu, proto jsme odjeli s mladým týmem a - uspěli,“ neskýval radost Dan Filjo. Tahounem byl Pitra, jednička týmu, vyhrál všechny své zápasy a s Eisnerem byli výborní v deblu, děvčata jim velmi dobře sekundovala. „Veronika hrála po zranění, měla nesnadnou roli, Kamila jela do Švédska spíš za odměnu, byla nejmladší. Ale neztratila se, vyhrála dva zápasy, hala jí sedí. Pozitivní je nejen vítězství, ale i to, že si všichni zahráli několik těžkých zápasů, většinou proti starším soupeřům,“ glosoval Dan Filjo zájezd, při kterém došlo i na turnaj v bowlingu a společnou večeři v Hard Rock Café Stockholm.

Štvanický tým, vítěz I. ČLTK Cupu 2008, a někteří hosté a trenéři: v dolní řadě zleva Petra Rohanová, Kamila Pavelková, Robin Staněk a Matěj Čábela, stojící zleva Carlos Gomez (RCTB 1899), Jean-Pierre Fauberson (TC Geneve), Ota Ungerman (Royal Leopold Club), František Stejskal, Petr Šavrdra a Daniel Filjo

I. ČLTK Cup 2008, Štvanice, říjen 2008 Žáci doma kralovali: 12:0!

Starší žáci byli v turnaji čtyři týmů suverénní! Robin Staněk, Matěj Čábela, Petra Rohanová a Kamila Pavelková (opět pod vedením Dana Filjo) nedali v premiérovém ročníku turnaje čtrnáctiletých v rámci CTC soupeřům žádnou šanci. Royal Leopold Club Brusel rozdrtili v pátečním semifinále 6:0 a RCT Barcelona, který porazil čtvrtého účastníka, TC Geneve, v sobotním finále stejným poměrem! Díky tomu získali krásný stříbrný

putovní pohár, který I. ČLTK objednal v Anglii. Proč? „Chtěli jsme, aby to byla pěkná trofej, proto jsme do ní investovali,“ komentoval to Petr Šavrdra, který měl organizaci turnaje starších žáků na starost. Prodloužený víkend na Štvanici však zdaleka nebyl jen o tenise. Páteční a sobotní zápasový program zakončila společná večeře, na neděli naplánovala paní Gruntová pro všechny děti prohlídku Prahy s návštěvou Hradu.

Místo u Ženevského jezera se hrálo v hale...

Jenom vytrvalý déšť maličko pokazil zářijové čtyřtuktání v rámci Centenary Tennis Clubs v Ženevě. Uplakaný víkend totiž způsobil, že se turnaj nesehrál v překrásném prostředí klubu u Ženevského jezera, ale v sedm kilometrů vzdáleném »zimním« areálu TC Geneve v hale. A to byla škoda.

„TC Geneve má nádherný klub, takže nás mrzelo, že jsme si nezahráli právě tam,“ lituje Petr Šimůnek, který spolu s manželkou Ivou tradičně reprezentoval barvy I. ČLTK.

František Stejskal (vpravo) a G. Tiberti z TC Geneve před zápasem finálového utkání, které domácí klub vyhrál 5:1

Štvanickou výpravu, která odletěla v pátek do Curychu a odtud se přesunula do Ženevy vlakem, dále tvořili Luboš Zahradník s manželkou Soňou, manželé Rybínovi, Pavel Zahradník, František Stejskal a Alice Riklová. Soupeři? Domácí TC Geneve, Real Club de Polo de Barcelona a Villa Primrose z Bordeaux. I. ČLTK skončil v turnaji na druhém místě, když v sobotu udolal Barcelonu a v nedělním finále podlehl silným Švýcarům. Jediný bod získala v turnaji neporažená Iva Šimůnková.

Výprava I. ČLTK si Ženevy kvůli dešti po pátečním příjezdu moc neužila, a tak díky doporučení pořadatelů strávila příjemný večer »taktickou poradou« v restauraci. To už bylo jasné, že pokud se počasí neumoudří, využijí zúčastněné týmy pouze zázemí letního areálu TC Geneve, zatímco zápasy se přesunou do haly s pěti kurty. „Bohužel pršet nepřestalo, takže se všechny zápasy odehrály pod střešou,“ říká Luboš Zahradník. Ze Ženevy si přivezl i jednu nepříjemnou vzpomínku: „V neděli jsem při zápase uklouzl a hnul si se zády. Hned jsem věděl, že je zle a šel soupeři podat ruku. Než jsem se pak dal dohromady, stálo mě to měsíc a půl,“ glosoval nepříjemnost z utkání, které TC Geneve jednoznačně vyhrál. „Můj soupeř byl prý před pár lety kolem třístého místa na žebříčku ATP a podle toho zápas vypadal,“ usmívá se Luboš. „Honil mě pořádně a já se snažil, abych uhrál aspoň nějaký game, až jsem si při té snaze ublížil... Byl to ale moc příjemný víkend, viděli jsme další krásný evropský klub. Osmnáct kurtů, většina z nich antukových, bylo rozloženo na jakýchsi terasách, takže areál vůbec nepůsobil nijak zvlášť rozlehle, spíš komorně. Škoda, že jsme si tam nemohli zahrát,“ lituje Luboš, který je tradičním účastníkem zájezdů v rámci spolupráce CTC. „Vlastně

jsem chyběl jen loni na jaře v Holandsku. Ale viděl jsem toho už dost: Berlín, Dublin, Bordeaux... Díky těmhle návštěvám má člověk možnost vidět spoustu zajímavých klubů a míst, kam by se normálně nedostal. Třeba v Ženevě je klubová restaurace přístupná de facto i veřejnosti, podobně jako na Štvanici. Ale například v Dublinu něco takového neexistuje. A to, co jsme zažili v Bordeaux, kde nás pozval viceprezident klubu pan Cruse na večeři a fantastické víno v podstatě k sobě domů, na zámeček Chateau d'Issan, bylo neopakovatelné.“

Za zmínku stojí i poznatky, které si ze Ženevy přivezl Petr Šimůnek. Ten při podobných návštěvách tradičně vyzvídá, jak fungují špičkové kluby jinde v Evropě. A co zjistil od Švýcarů? „Třeba to, že klub má dva tisíce členů, to je čtyřikrát víc než I. ČLTK. Roční příspěvky jsou zhruba na úrovni našich, což je možná překvapivé - osm set franků, to je přibližně třináct tisíc korun. Zato vstupní poplatky jsou hodně vysoké, šest tisíc franků, skoro sto tisíc,“ vypočítává Petr Šimůnek a přidává zajímavost: „Právě na vstupních poplatcích klub vydělává, především díky tomu, že v Ženevě sídlí spousta velkých mezinárodních organizací a firem a jejich manažeři si členství kupují, ale třeba za čtyři roky odjíždějí... Ročně prý TC Geneve přijde zhruba o padesát členů, ale padesát nových získá. Spočítejte si, kolik mu díky tomu přibude do pokladny,“ usmívá se.

A kam se pojede příště? „To zatím netušíme, vše se domluví na jarním jednání Centenary Tennis Clubs. Mělo by to být tak, že vítězové letošních turnajů se střetnou o celkové vítězství a zbývající kluby, tedy i my, se rozdělí do skupin. Takže se necháme překvapit,“ uzavírá Petr Šimůnek.

ČESKÁ PODNIKATELSKÁ POJIŠŤOVNA

EVROPSKÁ JISTOTA

ČCPP

VIENNA INSURANCE GROUP

- investiční životní pojištění **daňové úlevy až 24 000 Kč**
- pojištění podnikatelů
- pojištění vozidel **sleva až 50%**
- cestovní pojištění **celoroční 590 Kč**
- pojištění majetku **sleva 10%**
- pojištění psů **MAZLÍK**

Více informací na našich obchodních místech.

☎ 841 444 555 • www.cpp.cz

Luboš Zahradník se stal nejlepším štvanickým amatérem roku 2008, v elitní skupině Non Profi Cupu vyhrál všechny zápasy a pokořil i bratra Pavla, svého největšího soupeře

Non Profi Cup: Nedohrála se jediná skupina...

Nový kabát pro turnaj rekreačních hráčů v roce 2008 vypadal báječně. Osvědčený systém, který přinesl ze Startu Praha Zdeněk Krampera, se ještě maličko »přešil« na míru I. ČLTK a Petr Šavřda ho po konzultacích s Pavlem Mudříkem a Lubošem Zahradníkem dopiloval. Rozdělení do čtyř výkonnostních kategorií a celkem pěti skupin se zdálo perfektní, díky pomoci Jirky Fencly se veškeré informace objevily na internetu, Pavel Huška věnoval ceny, účastníci měli slevu na míče Tecnicfibre. A tak se většina hráčů na novou sezonu těšila a do turnaje - vlastně spíš turnajů - NON PROFÍ CUP 2008 nadšeně přihlásila. Jenomže když se začalo hrát, z nadšení mnohých zbylo jen málo,

zatímco výmluv na všemožné neduhy nebo momentálně bídou formu se vyrojily mraky...

„Měl jsem docela příjemný pocit, že jsme všechno dobře připravili a turnaje budou konečně fungovat. Chápu, že starý systém se mnohým nelíbil. Horším hráčům proto, že dostali v prvním kole pavouka dva kanáry a pak čekali pár týdnů na další turnaj, těm lepším zase proto, že si v prvních kolech nezahráli,“ říká Petr Šavřda, který měl turnaje rekreačních hráčů na starost. „Na jaře to vypadalo nadějně, přihlášky chodily jedna za druhou. Šešlo se jich přes padesát. Hráče jsme rozdělili podle výkonnosti do čtyř skupin a stanovili termíny sehrání zápasů a jasná pravidla včetně postupových kritérií mezi jednotlivými skupinami. Jenomže už před prázdninami se ukázalo, že někteří moc velký zájem hrát nemají.“

Aby ale stížnosti nepadly na ty, kdo si je nezaslouží: někteří odehráli všechny zápasy, řada dalších téměř všechny. Patří mezi ně třeba Iva a Petr Šimůnkovi, Pavel a Luboš Zahradníkoví, Hany Kurzová a Kopřivová, Lucie Kvasnicová, Iveta Vejvodová, Alice Riklová a pánové Šeba, Horčíčka, Kočí, Kalina, Buňata, Rott, Mikulec, Brauer, Otsubo nebo Shigematsu. Jiní ale uspěli spíš na poli hledání výmluv.

Turnaje byly přitom velmi dobře připraveny, počínaje dotaženým systémem až po rozpis zápasů, přehled výsledků a veškeré kontakty na internetu. Výsledek premiérové sezony NON PROFÍ CUPU bohužel vynaloženému úsilí neodpovídá.

Také Hanu Kurzovou, sekretářku klubu, přístup rekreačních hráčů k letním turnajům rozladil. „Vidím jedinou cestu, jak zlepšit disciplínu - nekompromisně skrečovat veškeré zápasy, které nejsou odehrané v určeném termínu.“

Petr Šimůnek odehrál jako jeden z nemnoha všechny své zápasy

Hodnocení turnajových zápasů přitom bylo motivující: vítěz utkání získal dva body, ale i poražený bral bod. Jen za skrečované duely byla »odměnou« nula. „Příští rok tomu dáme ještě jednu šanci. Rozhodli jsme se, že první ročník vezmeme jako tzv. nultý, nikdo nebude sestupovat ani postupovat a skupiny znovu rozdělíme podle vlastní úvahy o výkonnosti hráčů. Ale budeme chtít, aby se letos na jaře každý přihlásil opravdu po rozumné úvaze a turnaj pak bral zodpovědně. Výmluvy a liknavost už nebudeme tolerovat a pokud někdo opakovaně odmítne výzvu k zápasu, tak mu utkání skrečujeme,“ má jasno o II. ročníku Petr Šavřda.

Luboš Zahradník, který se na přípravách premiéry NON PROFÍ CUPU také podílel, má trochu jiný názor, zdaleka ne tak kritický. „Samozřejmě jsem čekal, že se všechny zápasy neodehrají. Možná jsme k tomu sami přispěli tím, že jsme některé kolegy pobízeli, aby se přihlásili, aby turnaje byly co nejlíp obsazené a zajímavé. Ale když se sedmdesát procent hráčů svých zápasů zhostí, nevidím to jako neúspěch, nota bene při prvním ročníku,“ říká a dodává: „Navíc šlo o premiéru, jsem přesvědčen, že příští rok se turnaje vydaří líp a hráčů, kteří odehrají pouze jeden, dva nebo tři zápasy, bude jen pár.“

A propos: Nejlepším hráčem roku 2008 se stal Luboš Zahradník. Za minutu dvanáct! Poslední duel s Milanem Šimou totiž dohrával začátkem prosince v hale:) V elitní skupině sehrál devět zápasů a získal - i díky dvěma skrečům - 22 bodů, o bod víc než bratr Pavel, jehož ve vzájemném utkání udolal. Gratulujeme!

P.S. Pavel Zahradník se ke gratulaci zřejmě nepřipojí, neb prohrál právě pouze s Lubošem, se kterým má jinak skóre setů za rok 2008 7:3! „Tréninkové sety nikoho nezajímají, je potřeba zabrat, když o něco jde,“ hecuje navíc Pavla Luboš. Tak zase na jaře, pánové:)

Vítězná dvojice Pavel Zahradník (vlevo) - Petr Ďurica

Vítězný pár Pavel Zahradník - Petr Ďurica (zády) při utkání proti dvojici Kristýna Stejskalová - Adam Levý

Klubový den s rekordní účastí

První zářijová neděle se na Štvanici veskrze vydařila. Za velmi příjemného počasí se uskutečnil druhý klubový den roku 2008 a účast byla rekordní - zahrát si přišlo 31 párů! Potěšila i další maličkost: totiž že řada výborných hráčů dala gentlemansky přednost partnerství se svými manželkami (a tedy i domácí pohodě:)) před turnajovými ambicemi, a tak se hrála řada vyrovnaných bitev a potěšení

z turnaje (a vítězství v zápase) si vychutnali i někteří slabší hráči. Celý den proběhl ve velmi přátelské atmosféře, o výtečné občerstvení se postarala klubová restaurace Kogo a vítězství nakonec vybojovali Pavel Zahradník a Petr Ďurica, kteří ve finále poměrně hladce porazili pár Horčíčka - Svoboda 6:2. Kéž bychom se v tak hojném počtu scházeli ke klubovým turnajům i v roce 2009!

Milan Šrejber byl při klubovém turnaji oporou manželce Markétě

Pohoda na terase klubové restaurace

Staronoví mistři: František Münster a Alice Riklová

František Münster
na Karlštejně obhájil titul...

...stejně jako Alice Riklová mezi ženami. Blahopřáli jí Vladislav Šavrda
(vlevo) a František Stejskal.

Jiří Hřebec a jeho precizní
bunker shot

Klubové mistrovství v golfu se sice tradičně hraje v říjnu, ale za posledních pět let na jedinou výjimku v takřka letním počasí. Na Karlštejně to platilo i druhou říjnovou středu loňského roku. Sešlo se čtyřiatřicet hráčů, mezi nimi obhájci titulu mistra klubu František Münster a Alice Riklová, bývalí vynikající hráči Jiří Hřebec, Pavel Huřka, Jan Rybín, Vladislav Šavrda nebo trojnásobný vítěz hokejového Stanley Cupu a dlouholetý člen I. ČLTK Jiří Hrdina. Mezi členy klubu byla i řada tradičních partnerů a pozvaných hostů. Scénář turnaje byl podobný jako před rokem: pohodová atmosféra, příjemné počasí a v »cíli« skvělá kačenka se zelím a pěkné ceny. Nakonec - i mistři klubu pro rok 2008 jsou stejní jako před rokem, František Münster a Alice Riklová. P.S. Škoda jen, že na hřišti bylo trošku moc elektrických vozíků, které se k jakémukoli »mistrovství« příliš nehodí. Pánové, tak staří přece ještě nejste:)

Výsledky:

Mistři klubu - František Münster (78 ran)
a Alice Riklová (102)

Kategorie HCP 0-18:

1. Jiří Polák 39 bodů/82 ran
2. Vladimír Deyl 37/90
3. František Münster 37/78
4. Vratislav Randa 36/82
5. Milan Velek 36/87
6. Jiří Hřebec 34/87
7. Ranko Pecič 34/90
8. Jiří Hrdina 34/96
9. Vladislav Šavrda 32/91
10. Martin Klaus 29/-

Kategorie HCP 18,1-54:

1. Jana Staňková 43/128
 2. Jana Deylová 42/98
 3. Pavel Huřka 34/-
 4. Irena Deyl 34/104
 5. Tomáš Janča 33/-
 6. Václav Bervid 33/108
 7. Alice Riklová 33/102
 8. Ivo Rittig 32/105
 9. František Stejskal jr. 32/108
 10. Antonín Ebr 32/-
- ...a sluší se dodat, že prezident klubu František Stejskal obsadil 14. místo s výsledkem 30/101:)

Dobojováno aneb (zleva) Jozef Piga, Ranko Pecič, Jiří Hřebec a Vladislav Šavrda
na greenu jamky č. 18

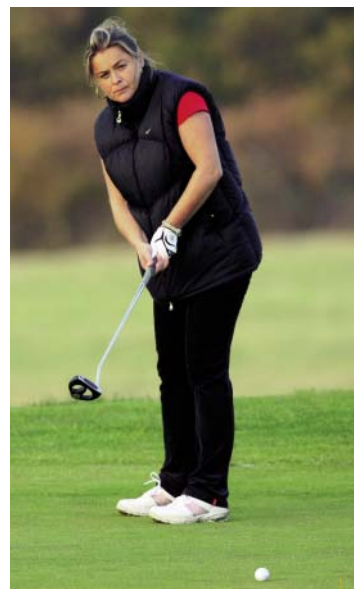

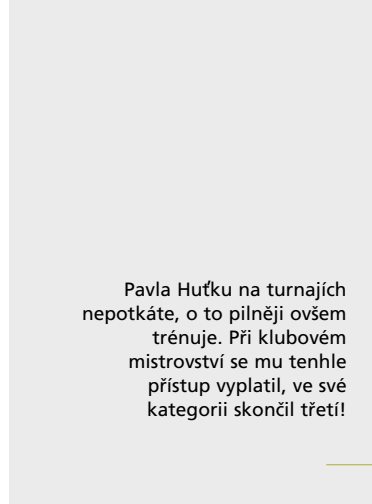
Josef Martinovský (OHL ŽS) a jeho putt pod dohledem prezidenta klubu Františka Stejskala. Zástupce jednoho z partnerů I. ČLTK na Karlštejně neměl svůj den, do první desítky se nevešel.

Vladimír Deyl a jeho přihrávka na green. Formu načasoval skvěle, za devadesát ran bral na Karlštejně druhé místo.

Jana Staňková, vítězka v kategorii HCP 18,1-54; o titul mistryně klubu ji připravila Alice Riklová, která přinesla nižší počet ran

Pavla Hutku na turnajích nepotkáte, o to pilněji ovšem trénuje. Při klubovém mistrovství se mu tenhle přístup vyplatil, ve své kategorii skončil třetí!

Unikátní obrázek, neb pejskové na golfu nejsou vítáni a na greenech už vůbec ne, aneb Andrea Šavrdová a Benji, jenž jistě nemá ponětí, jakého privilegia se mu dostalo

Jiří Hrdina a jeho drive. Hokejová legenda zahrála solidně, ale k osmému místu pomohla trojnásobnému vítězi Stanley Cupu i pohodlná osmnáctka na bugně...

Jan Rybín a jeho přihrávka wedgi. Ještě je co zlepšovat, do první desítky bylo na Karlštejně daleko...

skupina AGROFERT

ÚSPĚŠNÁ ČESKÁ CESTA

AGROFERT vznikl 25.1.1993 jako stotisícové s.r.o. se 4-zaměstnanci zaměřené na obchod s hnojiv.

V současnosti společnost AGROFERT HOLDING, a.s. sdružuje více než 160 významných subjektů ze sektorů chemie, zemědělství, potravinářství, zemědělské a stavební techniky.

- obrátově největší skupina v českém a slovenském zemědělství,
- druhá největší skupina v české chemii,
- druhý největší výrobce dusíkatých hnojiv v Evropě,
- významný světový výrobce gumárenských chemikálií,
- konsolidovaný obrát překročil v roce 2005 hranici 2 mld. Euro,
- v rámci skupiny zaměstnává cca 20 tisíc lidí,
- největší český investor v Německu a na Slovensku.

Činnost skupiny je založena:

- na dlouhodobých vztazích s našimi partnery,
- na zodpovědné práci našich zaměstnanců,
- na využití synergických efektů skupiny,
- na podnikatelské flexibilitě, rychlém růstu a rozhodování.

Důraz na environmentální programy kladen ve všech oblastech působení

Sponzor kultury, sportu a společensky prospěšných aktivit

materská společnost
AGROFERT HOLDING, a.s.

Pyšelská 2327/2
149 00 Praha 4
Česká republika

tel: +420 272 192 111
fax: +420 272 192 272

agrofert@agrofert.cz
www.agrofert.cz

**..synergie
..efektivita
..zodpovědnost**

Obchodní organizace a zahraniční zastoupení

- AGROFERT HOLDING Praha (CZ)
- PRECOLOR Přerov (CZ)
- AGROBOHEMIE Praha (CZ)
- AGROFERT SLOVAKIA Bratislava (SK)
- SYNTHESIA Lodž (PL)
- AGROFERT HOLDING Varšava (PL)
- AGROFERT HOLDING Peking (China)
- AGROFERT ITALIA Muggio (I)
- FERTAGRA DEUTSCHLAND Frankfurt (D)
- FERTAGRA Zug (CH)
- AGROFERT HOLDING SCHWEIZ Zug (CH)
- AGROFERT HUNGÁRIA Budapešť (HU)
- AGROFERT NORDEN Birkerd (DK)
- AGROFERT USA Savannah (USA)
- AGROFERT UK Reigate (UK)
- AGROFERT HOLDING Kyjev (UA)
- AGROFERT HOLDING Moskva (RU)

Házej to jako chlap!

aneb šampionem v bowlingu Tomáš Bělohradský

„Házej to jako chlap!“ volal na Petra Šimůnka, který právě vypustil na dráhu kouli, Petr Levý v narážce na měkkoučké hody »finančního ředitele« I. ČLTK. „On to tam jen tak kutulálí, ale shodí je všechny,“ glosoval to Vladimír Horčička. Zlomek vteřiny poté se Petr Šimůnek radoval - strike!

Bowlingový král Tomáš Bělohradský se synem Tomášem, který mu zřejmě brzo začne šlapat na paty

Mistrovství klubu v bowlingu, které se uskutečnilo tradičně v hotelu Duo na Proseku, mělo zase šmrnc a příjemnou atmosféru, i když pár technických problémů (a několik pozdních příchodů) turnaj zbytečně zkomplikovalo. Ale kdo umí, ten umí a rozhodit se nenechá. Hlavní kategorii mužů vyhrál Tomáš Bělohradský, před rokem třetí, tedy jeden z favoritů. Mimochodem - jeho jedenáctiletý syn Tomáš jde v jeho stopách, hned v prvním kole totiž nasbíral 156 bodů!

Poslední listopadovou neděli se při bowlingu sešlo dvaatřicet hráčů rozdělených do šesti skupin a tedy na šest drah, tradičně se hrála tři kola a do finále postoupilo deset hráčů s nejvyšším součtem dvou nejlepších kol. K finálovému výsledku se pak každému připočítalo nejlepší kolo z kvalifikace. Díky skvělému kolu za 200 bodů šel do finále jako hlavní adept na triumf Tomáš Bělohradský, na paty se mu snažili šlapat Milan Šrejber, Tomáš Vejvoda a Dan Vaněk, Emanuel Votípka skvělých 198 bodů ze základního kola už nezopakoval. »Kladka« ve finále nezaváhal, i když striků nebylo tolik jako o kolo dřív, a s přehledem ustál roli favorita.

Jeho brutální hody jako by občas kuželkám způsobily otřes mozku, do pozoru se postavily až po domluvě obsluhy kuželníku. „Nejsou holt stavěny na takový bomby,“ komentoval to Milan Šrejber. Mimochodem - ten se zařadil mezi favority na vítězství teprve poté, co se uprostřed turnaje přezul do vlastních bot. „Týhle mě tlačí, nemůžu v nich podávat optimální výkon,“ vysvětloval a po následném striku si ulevil: „No vida, stačilo se přezout...“ Na vítěze, jenž nasbíral 365 bodů, nakonec Milan na druhé

Adam Levý převzal od Hany Kurzové trofej pro nejúspěšnějšího »juniora« turnaje

Trošičku smutná sedmiletá Lucinka Šrejbrová - vytoženého poháru se při bowlingu nedočkala:

příče ztrácel 34 bodů. Což je fantastický výsledek, připočteme-li jeho neustálou péči o dceru Lucku, která hrála o čtyři dráhy vedle. Další rozestupy byly minimální: třetí Tomáš Vejvoda skončil jen tři body za Šrejbrem, o pouhý bod zůstal čtvrtý Dan Vaněk a o dalších deset pátý Emanuel Votípka. A jak dopadli obhájci titulu? Petr Šavrdla nestihl první kolo, neměl formu a skončil v poli poražených, Andrea Šavrdová tentokrát zůstala v roli rozhodčí

Pro Luboše Štycha (vlevo) a Dana Filju skončil turnaj o něco dřív, do finále neprošli

a zapisovatelky. Turnaj žen vyhrála Lucka Kurzová, mezi »junioru« zvítězil Adam Levý.

Nejmladší účastníci turnaje byla sedmiletá Lucka Šrejbrová. Občas jí sice koule skončila ve zlábkou, ale - klobouk dolů za to, že ji vůbec unesla. Táta Milan měl ale vrásky, Lucinka totiž moc toužila po poháru a ptala se po něm každou chvíli. „Já jí snad cestou domů budu muset nějaký koupit,“ smál se Milan.

Útěchu potřeboval i autor těchto řádků, jenž skončil ostudně poslední, o čtyři body za další »hvězdou« Danem Filjem. Tak snad příště...

P.S. Letošní turnaj přinesl i pár užitečných impulsů. Jedním z nich je i snaha přenést jej příště jinam, protože technických potíží a čekání na míče, které se dlouho nevracely, bylo v hotelu Duo trošku moc...

Desítka finalistů klubového mistrovství v hotelu Duo na Proseku

Vladislav Šavrdra,
generální manažer
I. ČLTK Praha

Komerční turnaje jsou nutností

Odpovědi Vladislava Šavrdy na kritické připomínky z ankety v čísle 2/2008

V posledním čísle I. ČLTK REVUE se v rubrice Anketa objevilo několik kritických připomínek na téma „Co by se na Štvanici mělo změnit či vylepšit“. Zde jsou odpovědi, věřím, že uspokojivé.

Zazněly výtky na kvalitu šaten a sprch s toaletami. Výbor klubu považuje jejich rekonstrukci a vylepšení za absolutně prioritní záležitost, stejně jako kvalitu kurtů. V momentě, kdy píšu tyto řádky, požádal I. ČLTK o dotaci u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy právě na rekonstrukci šaten, vestibulu s recepcí, vybavení posilovny a nahrazení betonových panelů na ochozu malého centru zábradlím a krycími reklamními panely. Kromě toho jsme na Magistrátu hlavního města Prahy již podruhé v řadě požádali v souladu s grantovými programy o přidělení finančních prostředků na rekonstrukci povrchů antukových kurtů. Částečná rekonstrukce spojená s vyzkoušením nové technologie byla na dvorcích číslo 2, 3 a 4 provedena už na konci uplynulé letní sezony a reference o kvalitě kurtů jsou více než povzbudivé.

Co říci k připomínce našeho čestného člena, prezidenta Václava Klause, že se na společenském životě v klubu podílí jen velmi omezený počet členů? Snad tolik, že naše snaha nabídnout členům klubu tenisové i mimotenisové aktivity je značná, ale výsledek jí bohužel stále ne zcela odpovídá. Rekreacím hráčům jsme loni nabídli turnaje v novém, atraktivnějším balení. Tradičně také dva klubové dny spojené s turnajem ve čtyřhře, celodenním občerstvením a večerní zábavou. Vánoční party a Mikulášskou nadílku pro děti. Klubová mistrovství v golfu - letní a zimní - a bowlingu. Příliš se nespletu, když řeknu, že všechny tyto akce nás přijdou na částku kolem půl milionu korun. Je ale jen na vás, členech I. ČLTK, zda sledujete webové stránky a vývěsky v klubu, nově instalovaný informační terminál ve vestibulu nebo reagujete na SMS zprávy o všech klubových akcích. A především záleží na tom, zda se opravdu chcete do klubového života zapojit, nebo být pouze těmi, kdo zaplatí příspěvky, odehrají svou hodinu, osprchují se a z klubu ihned odjedou.

Všechny, kteří se zmínili o kvalitách služeb v recepci a o problematice klubové restaurace, chci ujistit,

že i to je oblast, které se věnujeme, chceme ji zlepšit a zpříjemnit. Není asi tajemstvím, že v klubové restauraci došlo po dohodě k ukončení spolupráce se společností Prague Rest Group (neboli Kogo Jovo Saviče). Novým nájemcem se stal pan Jiří Pouček, kterého všichni dobře znáte, neboť vám vařil v naší klubové restauraci po celou dobu fungování Koga. Je to muž s dlouhou praxí ve špičkových podnicích v Kanadě, ve Španělsku i u nás doma. O štvanické klientele ví vše, reaguje velice pozitivně na naše připomínky k repertoáru jídel, k cenám i ke kvalitě poskytovaných služeb. Proto věřím, že budeme všichni spokojeni a z výborné kvality štvanické kuchyně neustoupíme.

Na závěr komentář k připomínce jednoho z členů o příliš velkém počtu komerčních turnajů. Sám dotčený si ve svém komentáři uvědomuje, že jde o peníze, a to musím jen potvrdit. Roční rozpočet klubu se blíží dvaceti milionům korun a chceme-li zachovat nejen špičkové podmínky pro náš závodní tenis s obrovskou tradicí a velkými úspěchy, ale i vysokou kvalitu poskytovaných služeb pro

neprofesionální členy (provoz krytých kurtů, bazén, hlídané parkoviště, společenské akce...), musíme také naplnit příjmovou složku rozpočtu. Ujišťuji vás, že členské příspěvky jsou jen malou složkou z již uvedené částky. Z toho vyplývá, že je nezbytně nutné hledat další zdroje příjmů při maximálním dodržování pravidel »neutiskování« našich řádných členů. Jen malá poznámka: Jsem mimo jiné členem dvou prestižních golfových klubů - na Karlštejně a na Konopišti. V obou resortech se konají bez ohledu na spokojenost či nespokojenost členů firemní turnaje minimálně tři až čtyři dny v týdnu po celou sezonu! Dohromady to odhaduji na více než stovku komerčních turnajů v každém klubu. Myslím, že s našimi zhruba sedmi až osmi podobnými turnaji za sezonu na Štvanici v žádném případě nepřekračujeme etickou normu. Rád bych zdůraznil, že velmi vítáme jakoukoli aktivitu členů klubu, připomínky a návrhy na zkvalitnění služeb, vylepšení venkovních i vnitřních prostorů klubu i návrhy na zintenzivnění společenského života na Štvanici.

Také klubová recepce by brzy měla projít rekonstrukcí, stejně jako celý vestibul

Štěstí přeje připraveným

Fecona

Iveta Benešová, nejlepší česká tenistka roku 2008, a její »bodyguardi«: zleva Jan Hernych, Jan Mertl, Ivo Minář a Jan Vacek, který se na fotku »vetřel« na přání fotografa, neb od podzimu už patří mezi trenéry

Na parket zvala DJ Lucca

aneb Vánoční party jako zdařilá tečka za 115. rokem v historii I. ČLTK

DJ Lucca za mixážním pultem; její rytmy ovládly Vánoční party v Letenském záměčku krátce poté, co byli vyhlášeni nejlepší hráči roku

Je to poněkud neoriginální, ba skoro klišé, nicméně: Vánoční party v Letenském záměčku byla opět noblesní, byť velmi neformální a veselou tečkou za uplynulým rokem, už 115. ve výjimečné historii I. ČLTK Praha. A být u toho dámy a pánové, kteří pamatují někdejší hojný a přepestrý společenský život, určitě by se s chutí zapojili, i když na moderní rytmy a la DJ Lucca by si jistě museli chvíli zvykat:)

Vánoce společně oslavili mladí i ti věkem pokročilejší, závodní hráči, trenéři i ryzí rekreatanti, zasloužili členové i sponzoři klubu. Rautový stůl byl bohatý, nové klubové víno z Bordeaux - Chateau de L'espinglet - výtečné a zábava ani na okamžik nevázla. Na úvod přítomně jeho prezident František Stejskal, na legendárního Jaroslava Drobného, po kterém byla pojmenována trofej pro nejlepší závodní hráče I. ČLTK, zavzpomínal nestárnoucí Jára Bečka a nejlepší hráče klubu ocenili František Stejskal a generální manažer I. ČLTK Vladislav Šavrdra. Pak už ovládla salonek půvabná DJ Lucca a její rytmy, které vyprovokovaly k tanci i zavilé netanečníky. Ve víru zábavy byli nepřehlédnutelní milí hosté z Japonska, kteří nepochybně pořídili mnohonásobně větší množství fotodokumentace než přítomný profesionál:) Fotografie Martina Sidorjáka ale určitě dokreslí atmosféru posledního vánočního večírku nejlépe. Tak pěkně prohlížení a úspěšný rok 2009!

Iveta Benešová se celý večer věnovala především svému příteli

...opustila ho jen kvůli společnému fotografování a při přebírání ceny pro nejlepší hráčku I. ČLTK za rok 2008. Vpravo od ní nejlepší hráč klubu Jan Hernych, vlevo nejlepší junioři - Zarina Diyas a Jan Šátral.

Soudě podle téhle fotky měla Iveta z Ceny Jaroslava Drobného velkou radost

Renata Wikartová a Jára Bečka jsou pamětníky mnoha slavných chvil I. ČLTK, ale duchem stále mladí, na současnost nedají dopustit a na společenských akcích klubu nikdy nechybějí

Manželé Šimůnkovi jako vždy po všech stránkách ladili a Petr v průběhu večera velmi zodpovědně degustoval nové klubové víno

Manželé Pikorovi (vpředu) a Vopičkovi - dámy vzpomínaly na společné klubové úspěchy v tenise, Milan Vopička zase na ty v hokejovém dresu I. ČLTK

Jiří Hřebec s přítelkyní Janou a Pavel Huťka; daviscupová legenda prý mezi sklenkami dávala Pavlu Huťkovi golfové tipy k vylepšení handicapu:)

Trenérský »sbor« I. ČLTK: zleva Daniel Vaněk, Magda Zemanová, Jan Vacek, šéftrenér Jaroslav Jandus (právě si prohlíží mixážní pult:), Jiří Hřebec a Daniel Filjo

Mirek Tomka s partnerkou přicházejí do Letenského zámku

Luboš Zahradník v rozhovoru s manželkou Soňou a Hanou Kurzovou, v pozadí manželé Rybínovi a Radim Cízl

Pan Tsutomu Otsubo, prezident společnosti Toyota Motor Czech, byl na Vánoční party velkým konkurentem fotografa Martina Sidorjáka:)

Petr Kuchár (na snímku s přítelkyní Petrou) podporuje I. ČLTK i po »přestupu« ze Subterry do společnosti Navatyp

Lukáš Vopička se pekelníka ani trochu nebál

Čert si na Štvanici přinesl pytel, ale nikoho neodnesl

Mikuláš naděloval i vtipkoval

Už je to tradice, a báječná! První prosincový pátek starého roku na Štvanici naděloval Mikuláš, kterého doprovázeli hned dva čerti a dva andělé. Děti, rodičů a prarodičů byla plná restaurace, pro nadílku si totiž přišly nejen děti členů klubu, ale poprvé i mrňousové, kteří chodí do štvanické školičky. Sešlo se jich na třicet a Tomáš Vydra v roli Mikuláše byl opět skvělý: měl fantastický kostým i propriety, tradiční mikulášskou knihu,

pro děti moudrá a laskavá slova a občas přidal i vtip. Třeba když se malého Lukáše Vopičky ptal, jestli mu ukáže forhend nebo raději řekne básničku. „Forhend neumím,“ hlesl Lukáš, načež Mikuláš chápavě kývl hlavou: „Nic si z toho nedělej, děda se ho nenaučil nikdy...“ Děti si odnášely nejen čokoládovou nadílku, ale i pěkný zážitek, za což patří dík především Haně Kurzové s Janou Pikorovou, které Mikulášskou na Štvanici připravily.

Pepíček Bazala si »povídá« s krásným andělem; za rok už ho možná čeká čert:)

Emilka (v čepičce) a Nicol Haismanovy naslouchají Mikuláši pod dohledem dvou krásných andělů

Adámek Vejvoda si s čertem klidně potřásl rukou, i když maminku měl nablízku

Kvalita prověřená časem

► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNÝ

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNÝ, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Vzpomínka na turnaj v Miláně krátce po skončení II. světové války: zleva Vodička, Štraubeová, Matouš, Bečka a Drobny

I. ČLTK ve válečných letech 1939 - 1945

O velké partě, »regenerákách« a fotbálku s Pepi Bicanem

Vzpomíná Jára Bečka

Po okupaci Československa se klubový život na Štvanici změnil. Kupodivu v mnohém i k lepšímu. Ustaly totiž jakékoli mezinárodní sportovní kontakty, a tak se tenisté i hokejisté, což byla vlastně jedna a tatáž skupina sportovců, denně scházeli v klubu a pilně trénovali, protože domácí soutěže pokračovaly i za války.

Parta kolem výjimečného talentu Jardy Drobneho byla nejen na vysoké sportovní úrovni, ale taky stmelená, kamarádská, nikdo nikomu nezáviděl. Tohle všechno se projevilo v sezoně 1940 - 1941 vítězstvím nad odvěkým rivalem LTC Praha 2:1 a tím pádem triumfem v celé protektorátní ligo hokejové soutěži. Později už se to I. ČLTK nikdy nepodařilo, ale klub se držel ještě deset let mezi nejlepšími třemi družstvy. Vybavuji si i tehdejší

sestavu. Brankáři: Zdeněk Jarkovský, Jirka Franc, později Hertl a Zlatka Červený. Obránci: Ing. Franta Pácalt, JUDr. Mirek Sláma, Kalous, Sváta Franc, JUDr. Pavel Kavánek. A útočníci: Venca Frýzek, Jarda Drobny, Jarda Juhan, Roba Robětín, Milan Matouš, Pepík Fatka, Jindra Kramer, Karel Robětín, Venca Prchal, Pepík Kus, Olda Kučera a mladí Venca Špaček, Vova Kobranov a Jirka Sekyra. Trenérem byl tenkrát tuším Jirka Tožička. Hráči, kteří jsou vypsáni kurzívou, se v roce 1947 stali mistry světa.

Tenisté ale měli za války jeden vážný problém - nedostatek míčů, raket a výpletů. Dovozy dunlopů, slazengerů a spaldingů byl totiž zastaven. Funkcionářům se našel podařilo zařídit, aby Fatra Napajedla načerno vyráběla určitý počet tenisáků (kaučuk byl válečný materiál!), a tak byl závodní tenis zachráněn. Chytré hlavy navíc brzy přišly na to, že i starý míč, jeho gumové jádro, lze polepit novým meltonem a injekční stříkačkou napumpovat. Takže se u tajemníka klubu sbíraly staré, většinou úplně ohrané míče a z Fatry potom přišly výměnou tak zvané »regeneráky«. Bohužel pomalu odcházel i dřevěné rámy. V truhlářské dílně ve Štětí ale takřka na koleně vyráběli rakety Artis, by v omezeném množství. Proti anglickým raketám byly sice poměrně nekvalitní, ale hrát se s nimi dalo. Výplety, originál struny ze střívek austalských ovcí, se vždycky někde objevily a byly předmětem výměnného obchodování, pro nejlepší hráče byl k dispozici i přiděl tenisové asociace. Když tenkrát struna praskla, vyměnila se pomocí šidel a různých vynálezů. Jedna, dvě, nebo i celý střed výpletu zvaný kříž.

Na Štvanici jsme hráli tenis prakticky celou válku. A asi na dost vysoké úrovni, protože Jarda Drobny se na prvním poválečném mistrovství Francie na Roland Garros dostal do finále a ve Wimbledonu porazil tehdy nejlepšího hráče světa Jacka Kramera. Za protektorátu se hrály i turnaje a interclubmatche, zápasy mezi jednotlivými kluby. Pardubická juniorka nevynechala ani jediný ročník, dokončila se i ve čtyřiačtyřicátém. Spojenci tehdy v průběhu turnaje bombardovali nedalekou zbrojní továrnu v Semtíně, kde byla spousta obětí. Německý velitel ale nařídil turnaj dohrát. Někteří hráči z Pardubic utekli, já jsem vydržel a prohrál ve finále s Kunstfeldem. Pravidelně se hrály i župní přebory, mistrovství Čech v Táboře, ve Zlíně, Jihlavě atd.

V září 1943 se hrál na Štvanici velký turnaj k padesátému výročí založení I. ČLTK. Ve finále porazil Jarda Drobny Síbu 6:1, 4:6, 6:3, 6:2 a ve čtyřhře spolu porazili dvojici Matouš, Šolc 6:4, 10:8, 8:6. Já prohrál ve finále juniorky s Matoušem 3:6, 6:2, 3:6. Všechny zápasy se hrály za velkého zájmu diváků, v klubu bylo pokaždé plno, podobně jako byl v zimě při hokeji vyprodáný zimák.

I v té době se hrál vždy ve středu a v sobotu na třech kurtech vpravo od vchodu fotbalák v sedmičkách. Úroveň byla »ligová«, často přišel Vlasta Kopecký, někdy i Pepa Bican. Podzimní a jarní zápasy proti LTC se Zábrodským a Konopáskem v čele, to byly pravé bitvy, vždycky ale v rytířském duchu. Jak jsem byl šťastný, když mě kapitán Drobny v mých sedmnácti nominoval do základní sestavy! A když bylo bídné počasí, uspořádal se ve velké místnosti klubovny turnaj v ping-pongu.

Přestože vzpomínám jen na klukovskou partu, krásných žen a děvčat byla i tenkrát na Štvanici spousta. V čele s mistry Helenou Štraubeovou-Matoušovou, Bibou Křepelkovou-Brodskou, Bohunkou Bertlovou-Šolcovou, Renatou Svobodovou-Wikartovou, mladšími sestrami Czechmanovými, Olinou Miškovou, Olinou Černíkovou, Evou Rezkovou atd., na fotografiích jich mám hodně. Větší veřejné společenské události byly ovšem za války zakázány, a tak se spíš náhodně a improvizovaně konaly menší akce. A když Jirka Šlitr, který hrál docela dobře tenis a byl několikrát i v Pardubicích, sedl ke klavíru, hned se swingovalo... Karty jsme ale tehdy na Štvanici nehráli. To až později na LTC na Letné, kam se po válce, respektive po únoru 1948, přenesly i fotbálky.

Hrávali jsme celou zimu, vždy o sobotách, na tréninkovém hřišti Slavie, později kde se dalo - to už ovšem v jedenáctkách a často i s ligoým rozhodčím. Chadimovci, převážně hráči LTC, proti Wachtlovcům, kde byla většina hráčů z I. ČLTK. Většinou úspěšní sportovci, mnozí mistři světa. Starší a zkušené Malečka, Casku, Dostála, Andrease a Štípka postupně nahrazovali mladší, Javorský, Korda, Brabeneč, Kalous... Účast byla povinná, říkali jsme, že omlouva jen smrt a emigrace - a tam byl úbytek největší. Sobotní fotbal s následnou večerí od pana Eliáše v klubovně LTC, s tancem a družnou zábavou, třeba i v podobě improvizovaných divadelních scének, býval v dobách totality elixírem našeho tehdejšího žití.

Targety
Platina
Spojovací materiály
Recyklace
Klenotnické polotovary
Průmyslové aplikace
Chemie Klenot
Laboratoře
Dentální materiály

Ekologické ZPRACOVÁNÍ VÝROBA A RECYKLACE DRAHÝCH A NEŽELEZNÝCH KOVŮ

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty **Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu**

Podporujeme juniorský tenis

- Hlavní cíle nadačního fondu jsou:**
- rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
 - rozšiřování tenisové členské základny
 - podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni
- Vybrané podporované projekty nadačního fondu:**
- tradiční mezinárodní turnaj ITF - SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
 - turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
 - tenisové akademie
 - I. stupeň - spolupráce se ZŠ Hostýnská - vyhledávání talentů a všeobecná příprava
 - Travelling team vrcholových hráčů juniorské kategorie

SAFINA, a.s.
Videňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
Tel: +420 241 024 111, Fax: +420 241 024 292
e-mail: info@safina.cz, www.safina.cz